

ଅରୁଣ ଦାସଙ୍କ ରଚିତ

ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତା ।

(ଭକ୍ତିଚକ୍ର)

କଟକ ବାଲୁବଜାର ନବାସୀ

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ରଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଂଶୋଧିତ ଓ ପ୍ରାନ୍ତେ

ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ।

PRINTED BY S. N. MOHAMMAD

Shaikh Bazar at the Edward Press

CUTTACK

1910

ସ୍ଵାଧୀନ ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରାଳୟ

ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପ ଗୀତା ।

କହଇ ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣ ମହାପ୍ରଭୁ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ କହ ମୋତେ ।
ଏକାକ୍ଷର ବୋଲି ଯାହାକୁ ବୋଲିଛି ସେ ଅଛୁ କାହିଁ ଗୁପ୍ତତେ । ୧ ॥
କହନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶୁଣ ହୋ ଅର୍ଜୁନ ମହାଶୂନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ଜାତ ।
ଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟକୁ ହୁ ଲକ୍ଷ୍ମେ କର ପାଥ ଅକାର ତହିଁ ସମ୍ଭୂତ । ୨ ।
ଅକାର ଅକ୍ଷର ବର୍ଣ୍ଣର କହନ୍ତେ ଉକାର ଜନମ ହୋଇ ।
ଉକାର ଅକାର ମିଶାଇଁ ବୁଝ ହୁ ଏକାକ୍ଷର ସେ ବୋଲଇ । ୩ ।
ହ୍ରୀଁ ଅକ୍ଷରଟି ଶ୍ରୀଁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି କ୍ରୀଁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିକାକ୍ଷର ।
ଏହି ବିବାଜିଟି ନାମ ବୋଲଇଲା ଜନମ ସେହି ଅକ୍ଷର । ୪ ।
ହ୍ରୀଁ ବଳରହୁ ଶ୍ରୀଁ ସୁରହା ଯେ କ୍ରୀଁ ଜଗନ୍ନାଥ ଜାଣ ।
ଏହି ବିବାଜି ଖସି ଉଦେ ରହୁଛି ପାଥ ଏକ ଅଙ୍ଗେ ଜାଣ । ୫ ।
ହ୍ରୀଁ ଗଜଟି ଯେ ବଂଶଣୀ ଠାବେଣ ଶ୍ରୀଁ ଗଜଟି ହୃଦୟେ ।
କ୍ରୀଁ ଗଜ ଶିରେ ବସ୍ତ୍ରର ହୋଇଲା ଏମନ୍ତେ ବିବାଜି କ୍ଷୟେ । ୬ ।
ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିକା ବିଷ୍ଣୁ ନାମ ବୋଲଇଲା ତନୁକ ଏକହ କର ।
ସୋମ ସୂର୍ଯ୍ୟାଗ୍ନି ମିଶାଇଁ ଏ ବିକୃଟ ଉପରେ ହେଉକୁ ଧର । ୭ ।
ବିକୃଟ ସ୍ଥାବୁକ ଯେବଣ ସ୍ଥାନ ଦିଶି ମିଶିଲେ ଦେଖ ଅର୍ଜୁନ ।
ତହିଁକି ସେ ଯୋଗୀ ଯୋଗ ଅସ୍ଥାଙ୍ଗରେ ରହୁ କରୁଛନ୍ତି ଧ୍ୟାନ । ୮ ।
ଯୋଗୀ ବୋଲି କର ଯାହାକୁ ବୋଲିଛି ଯୋଗଦ୍ଵାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେହି
ଯୋଗୀଜନ ଯୋଗେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ମନ ଜ୍ଞାନକୁ ହରଇ । ୯ ।
ଅକ୍ଷପା ବୋଲିଛି ଯେବଣ ସେ ମନ୍ତ୍ର ଜପିଲେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଦ୍ଵାର ।
ଦ୍ଵାର ଶୁଦ୍ଧଲେ ମହାଶୂନ୍ୟ ଦିଶିବ ତହିଁକି ତ ଲକ୍ଷ୍ମେ କର । ୧୦ ॥
ସେହି ଠାକୁରେ ବିବକ୍ରମ ରୂପ କ୍ଷେ ପାଶାତେ ଉଦୟ ହୋଇଁ ।

ପାଦ ପାଣି ବର୍ଷି ନାସା କରୁଛିବା ରେଖା ରୂପ ଯାର ନାହିଁ । ୧୧ ॥

ଅବ୍ୟକ୍ତ ବର୍ଷି ଅଶୂନ୍ୟ ରୂପ ଶୂନ୍ୟ ଅରୂପ ତାହାର କେହି ।

କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ର କୋଟି ଅଗ୍ନିଦେବ ରୂପ ତାର ରୂପକୁ ଗଞ୍ଜଇ । ୧୨ ॥

ଅଜ୍ଞାନଜନଙ୍କୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୁଅଇ ସୂକ୍ଷ୍ମାନନ୍ଦ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ।

ସ୍ଥାବରଜଙ୍ଗମ ଗାଠ ପତଙ୍ଗରେ ଘଟେ ଘଟେ ପୂରିଛଇ । ୧୩ ॥

ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସେବା କରିଥିଲେ ଜାଣି ଅଜ୍ଞା ଥିଲେ ତାହା ପାଇ ।

ସାଧୁଜନଙ୍କ ବଚନକୁ ପ୍ରକଟ ଅଚ୍ୟୁତ ଦାସ କହିଇ । ୧୪ ॥

ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନସୁଦୀପ ଗୀତାୟାଂ ସୁପନସସ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସନ୍ଦାଦେ ନାମ ପ୍ରଥମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ।

କହିଲ ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣ ଗୋସାଇଁ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତପୁରୁଷ କାହିଁରେ ଥାଇଁ । ୧ ।

ଜୀବା ପରମ ବୋଲନ୍ତି ସେ କାହିଁ ।

ଏହା ବୁଝାଇ କହ ଉବତ୍ରାସ୍ତ୍ରା । ୨ ।

ପରମ ଦଶଇ କେବଣ ବର୍ଣ୍ଣି ।

ଜୀବର ବର୍ଣ୍ଣ ସେ କେବଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ୩ ॥

ଜୀବଗୋଟି କାହିଁ ରହିଲା କହ ।

ପରମ ହୋଇଛି କେବଣ ଦେହ । ୪ ।

ଏକା ଘରେ ଲାଳା କରନ୍ତି ରହି ।

ଏମନ୍ତ ବୋଲି ସାଧୁମାନେ କହ । ୫ ।

ଶ୍ରୀହରି ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ହୋ ପାଞ୍ଚ ।

ପଶୁରଲ୍ଲ ଯାହା ଅତି ଗୁପ୍ତ । ୬ ।

ଅଜ୍ଞାନାନନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତ କରବୁ ନାହିଁ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ପୁରୁଷ ଶୂନ୍ୟରେ ଥାଇ । ୭ ।

ଜୀବ ପରମ ତା ବେନି ଚରଣ ।
 ଜୀବ ପରମ ମୁଁ ହୋଇଛି ଜନ୍ମ । ୮ ।
 ହୋଇଛି ଅଶେଷ ପରମ ଚିତ୍ତ ।
 ଜୀବ ପ୍ରକାଶୁଅଛି ସେତକର୍ଣ୍ଣ । ୯ ।
 ବାମପାଦ ଜୀବ ରୁହୁଛି ଟି ଏ ।
 ଦକ୍ଷିଣପାଦ ପରମ ବିଜୟେ । ୧୦ ।
 ଏକସ୍ଥାନେ ଲାଳା କରନ୍ତି ବେନି ।
 ପରମ ରୁହୁଛି ଜୀବକୁ ଘେନି । ୧୧ ।
 ଯାହା ପଶୁରୁ କହୁଲୁଁ ପାଅ ।
 ପରମ ତରୁ ଯେ ଅତି ଗୁପ୍ତ । ୧୨ ।
 କହୁଇ ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣ ଶ୍ରୀହର ।
 ପଶୁରୁଛି ଯାହା କହ ବିସ୍ତାର । ୧୩ ।
 ଜୀବ ପରମରେ ସନ୍ଦେହ ହେଲା ।
 ମାତ୍ର କେ ଅଶ୍ରିତ ଜଣା ନ ଗଲା । ୧୪ ।
 ଜୀବ ପରମ ତ ଅଟନ୍ତି ଦୁଇ ।
 ପୁଣ ବୋଲନ୍ତି ଏକ ରୂପ ସେହି । ୧୫ ।
 ଶ୍ରୀହର ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ବିବର୍ଣ୍ଣ ।
 ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ଏ କଥା ରହୁଛି । ୧୬ ।
 ଜୀବଟି ମାତ୍ର ପରମ ଅଶ୍ରିତ ।
 ଜୀବରେ ପରମ କରେ ବିହାର । ୧୭ ।
 ଅନଳ ଧୂମ ସେସନ ପ୍ରକାର ।
 ଜୀବ ପରମ ଏକଇଁ ଶରୀର । ୧୮ ।
 ଶୁଣ ସେ ଜ୍ଞାନ ପୁରୁଲୁ ଅର୍ଜୁନ ।
 ଜୀବ ପରମଙ୍କ କଳା ବିଧାନ । ୧୯ ।
 କେତେ କେତେ କଳା ରାସ ଦିବସ ।

କେତେ କଳା ଘେନି ରାଉଛି ହଂସ । ୨୦ ।

କେତେ ଦୁଆରେ କେତେ ବା କବାଟ ।

କେଉଁଠାରେ ସର୍ପ ଜଗିଛି ଘାଟ । ୨୧ ।

କେଉଁ ଦ୍ଵାର-ସେତୁ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ।

କେଉଁ ଦ୍ଵାର କବାଟ ଲାଗିଛଇ । ୨୨ ।

ଅନନ୍ତ ରହୁଛି କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ।

କେଉଁ ଘାସ ଜଳେ କେଉଁ ଠାବରେ । ୨୩ ।

କହନ୍ତି ହର ଶୁଣ ପଶୁବଳ ।

ଜୀବ ପରମଙ୍କ ବଢ଼ିଣ କଳା । ୨୪ ।

ତବଣ କଳାବେ ରାଦ ଦବସ ।

ଅଷ୍ଟକଳା ଘେନି ନିତ୍ୟ ଯେ ରସ । ୨୫ ।

ଆହାର ନିଦ୍ରା ମଇଥୁନ ବାରି ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଏ ଚାନ୍ଦି କଳା ଅଟଇ । ୨୬ ।

ଉର୍ମ ଧୂର୍ମ ଜ୍ୟୋତି ଜ୍ଵାଳା ଏ ଚାନ୍ଦି ।

ସୂର୍ଯ୍ୟକଳା ଚାନ୍ଦି ଦ୍ଵାରେ ଯାହାସ । ୨୭ ।

ଏ ଚାନ୍ଦି ଦ୍ଵାରେ ଏକ କବାଟହିଁ ।

ଦୋମୁହାଁ ସର୍ପ ତହିଁ ଜଗିଥାଇ । ୨୮ ।

ନିରୋଧ ଦ୍ଵାର ଅଟେ ଶିଶୁମଳା ।

ଢଳ କବାଟ ଲାଗିଅଛି ଅନା । ୨୯ ।

ସୋଗମାୟା ପରେ ଅଛନ୍ତି ରହ ।

ମାଣିକ୍ୟଦୀପ ଯେଠାରେ ଜଳଇ । ୩୦ ।

ରାଦ ଦବସ ଦୁଇ ନାହିଁ ଯହିଁ ।

ବୋଟି ଦବାକର ଉଦୟ ହୋଇ । ୩୧ ।

କହେ ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣ ଦେବବୟେ ।

ପୁଛୁବ ମୁହିଁ ଆହୁର କଥାଏ । ୩୨ ।

କେମନ୍ତ ଅବା ସ୍ବରୂପଟି ସେହି ।
 କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଶରୀର ବହୁ । ୩୩ ।
 କେଉଁ ଜପ ତପ ମନ୍ତ୍ରରେ ଅବା ।
 ବାହାକୁ ଭବିଲେ ତାଙ୍କୁ ପାଇବା । ୩୪ ।
 କେଉଁ କଥା ଅବା ଅତି ଗୁପ୍ତ ।
 କାହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ବା ହୋଇଛି ଜାତ । ୩୫ ।
 ନାମଟି ଏ କାହିଁ ଜାତ ହୋଇଲା ।
 ସଂସାରରେ ପୁଣି ଉଦ୍ବିତ ହେଲା । ୩୬ ।
 ନାମଗୋଟି ସେ ଯେ କେମନ୍ତ ଭାବ ।
 ବର୍ତ୍ତୁ ଚିତ୍ତ ତା କେମନ୍ତ କହିବ । ୩୭ ।
 କହନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରର ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ ।
 ତୋତେ କହିବା ଏ ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ । ୩୮ ।
 ଭୁକ୍ତ ଯେ ପରୁର ପାରୁ ଏମାନ ।
 ଯାହା ନ ଜାଣନ୍ତି ଚତୁରମାନ । ୩୯ ।
 ତୁ ପରୁରଲ୍ଲ ସେ ରୂପ କେମନ୍ତ ।
 କହୁଛି ଶୁଣ ତୁ ତଥ୍ୟ ତଦନ୍ତ । ୪୦ ।
 ଠୁଳି ନୋହେ ଶୂନ୍ୟ ନୋହେ ଅରୂପ ।
 ଭକ୍ତ ଭକ୍ତିଭାବେ ବହନ୍ତି ରୂପ । ୪୧ ।
 କ୍ରତ ଜପ ତପ ମନ୍ତ୍ରେ ନ ପାଇ ।
 ଭବିଲେ ନାମ ଅନାମକୁ ପାଇ । ୪୨ ।
 ଅଭିଷେକର ଅନାମଶତ୍ରୁ ।
 ଅବତାର ଯହୁଁ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ । ୪୩ ।
 ଅନାମ ଶକ୍ତି ଜାତ ହୋଇ ନାମ ।
 ସଂସାର ନାମିରୁ ହେଲା ଜନମ ।
 ଅତିଗୁପ୍ତ ଏ ନାମ ମହମା ।

ବର୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର ଯାର ନ ଜାଣେ କ୍ରନ୍ତା ।

ମୁହିଁ ବା କେଉଁ ଯର ଲୋକ ହୋଇ ।

ମୁଣରେ ମୁଁ ଏହା କହି ଲେଖଇ ।

ସାଧୁଙ୍କ କରୁଣା ଗୁରୁଙ୍କ ଅଜ୍ଞା ।

ମୋହର କାହିଁ ସେ ଏଡ଼େ ପ୍ରଭଜ୍ଞା ।

ଠୁଳ ଶୂନ୍ୟ ନାହିଁ ପରମାନନ୍ଦ ।

ତାହା ଜାଣନ୍ତି ସେ ଭକତ ସୁନ୍ଦ ।

ଭକତଜନ ପାଦ ଅରବିନ୍ଦ ।

ଧ୍ୟାୟି କର କହେ ଅବ୍ୟତୀତନ । ୪୯ ।

ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସପ୍ତମସ୍କନ୍ଧେ କ୍ରନ୍ତବିଦ୍ୟାୟାଂ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଅର୍ଜୁନସମ୍ବାଦେ ନାମ ଦ୍ଵିତୀୟୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ।

କହନ୍ତି ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣିମା ଶ୍ରୀହରି କହ ଜ୍ଞାନର ବିଗ୍ରହ ।

କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଜ୍ଞାନର ମହିମା ଶୁଣିବାକୁ ମନ ମୋର । ୧ ।

କରୁପେ ମନ୍ତ୍ର ଯେ ପ୍ରାପନା ହୁଅଇ କେଉଁ ଯର ତହିଁ ବସି ।

ଅଶଅକ୍ଷର ଯେ କାହାକୁ କୋଲିବା ତାହା କହିବା ବିଶେଷି । ୨ ।

ଏକାକ୍ଷର ମନ୍ତ୍ର କେଉଁ ଅକ୍ଷର ସେ କେଉଁ ଠାବରେ ରହିଲା ।

ଏମନ୍ତେ ବାର ମାତ୍ରା ଅକ୍ଷୁଟିକି କେଉଁ ମନ୍ତ୍ର କାହିଁ ବସିଲା । ୩ ।

ଯଦ୍ଦିରେ ପର ବେନ ଦଳ ବସଇଁ ସେ କାହିଁ ଡ଼ହାଇଲେ ଜାତି ।

କେଉଁ ଦଳ୍ପ ଅମ୍ବା ସମୂହ ହୋଇଲା କହିବା ଏଥୁ ଦେନ୍ତ । ୪ ।

ପୃଥ୍ଵୀ ଅପ ଚୈତ୍ତ ବାୟୁ ଯେ ଆକାଶ କେଉଁ ଦଳରୁ ସେ ହେଲେ ।

ପ୍ରାଣାପ୍ୟାନ ବ୍ୟାନ ଉଦ୍ଘାନ ସମାନ କେଉଁ ଦଳ୍ପ ଜନମିଲେ । ୫ ।

ସିଦ୍ଧିସ୍ତୁ ଗୁହ୍ୟର ମୂଳ ବାଜି କେଉଁ ଦଳରୁ ସେ ହୋଇ ।

ଅବନା ବୋଲନ୍ତେ ଅଗ୍ନିକ ପାଇଲ କେତେ ଅକ୍ଷର ଅଟଇ । ୬ ।

କେଉଁ ଅକ୍ଷରୁ କେ କରୁଥେ ହେ ଇଲ୍ଲ ସୋଳଦକ୍ତୁଁ କାହୁଁ ହୋଇ ।
 ହାଦଣ ଦଳ କରୁଥେ ଜନମିଲ୍ଲ ତାହା କହ ଯଦୁସାଇଁ । ୭ ।
 ଦଣ୍ଡଦଳ ବୋଲି କାହାକୁ କହନ୍ତି ସେ କେଉଁ ବକ୍ତୁଁ ଉପୁଡ଼ି ।
 ହଜୁଦଳ ଜନ୍ମ ଚରୁଦଳ କେଉଁ କ୍ଷରୁ କହ ଦାଶରଥ । ୮ ।
 କେ କାହୁଁ କରୁଥେ ଜନମ ହୋଇଲେ କହ ଆଦି ଅନ୍ତ କରି ।
 ଷଡ଼ଚକ୍ରେ ପ୍ରସାଶନୀର ପବନ ମନ କରୁଥେ ବିହର । ୯ ।
 ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗଯୋଗ ଗୁରବେଦ ଓଁକାର ଏକାକ୍ଷର ଅଶାକ୍ଷର ।
 ସଂକ୍ଷେପେ ଏହା କହନ ମହାବାହୁ ଯେବେ ମୁଁ ଭୁବ୍ୟ ଭୁମ୍ବର । ୧୦ ।
 ମୁହିଁ ସ୍ଥାନଜନ ନାହିଁ ମୋର ଜ୍ଞାନ ଏ ସକ ପାଇବି କାହିଁ ।
 ଭୁମ୍ବେ ଗୁରୁ ମୋତେ ସୁଦୟା କର ଯେ ଶୁଣି ଭରୁଁ ଭବରଇଁ । ୧୧ ।
 କହନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶୁଣ ହୋ ଅର୍ଜୁନ ତୋ ଆଗେ କହୁଛି ମୁହିଁ ।
 ପୁଣିଲୁ ତୁ ଯାହା କହବି ମୁଁ ତାହା ନ କହିବୁ ଅଜ୍ଞାନେହିଁ । ୧୨ ।
 ବିଷମ ସକି ସେ ଅତି ଅଗୋଚର ବଚନେ ଡନାହେ ବଖାଣି ।
 ଯାହା ପଚାରିଲୁ ମନ୍ତ୍ରର ମହମା ଶ୍ରୀଗୁରୁ କହଲେ ଜାଣି । ୧୩ ।
 ହେତୁ କରି ଶୁଣ ପ୍ରଥମ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ସ୍ଥାପନ ଏମନ୍ତେ ହେଲା ।
 ଅଣଅକ୍ଷର ଶୂନ୍ୟରୁଥେ ତହିଁ ସେ ପାରୁଣ୍ଡେ ଅକାର ହେଲା । ୧୪ ।
 ଅକାର ପାରୁଣ୍ଡେ ଗାର ବସାଇଲେ ଆକାର ସେ ତହିଁ ଦେଇ ।
 ତହିଁ ପାରୁଣ୍ଡେ ଶୂନ୍ୟ ବସାଇଲେ ଯେତୁଥେ ଯନ୍ତ୍ର ହୁଅଇ । ୧୫ ।
 ତହିଁ ତଳେ ଗୁରୁଅଙ୍କ ଗାର ଓଁରେ ମାତା ଆଶ୍ୱତ୍ଥାମେ ଦେଇ ।
 ଉପରେ ସେ ମାତା ବସାଇଲେ ଏକାକ୍ଷର ବେନଦଳ ହୋଇ । ୧୬ ।
 ବେନଦଳ ବୋଲି ଯାହା ସେ ବୋଲନ୍ତି ସେତୁ କରି ତାହା ଦେନ ।
 ସେହି ଠାବରୁଟି ଜ୍ଞାନ ସେ ଉପୁଡ଼ି କହଲ ତୋତେ ଅର୍ଜୁନ । ୧୭ ।
 ହଂ ଶଂ ବୋଲଣ ନାମଟି ଯାହାର ସେ ବେନଦଳ ବୋଲାଇ ।
 ଉଦେ ଅସ୍ତ ଯେଉଁ ଠାବରେ ହୁଅଇ ଜ୍ଞାନଟି ସେହି ଅଟଇ । ୧୮ ।
 ପୃଥ୍ୱୀ ଆପ ତେଜ ବାୟୁ ସେ ଆକାଶ କହବା ଏସ୍ତ ବିଧାନ ।

ଦଂ ଦଳରୁ ଏ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଲେ ଶୁଣି ହୁ ହୋ ଅରଜୁନ । ୧୯ ।
 ପ୍ରାଣାପାନ ବ୍ୟାଧି ଉଦାନ ସମାନ ଏ ଜ୍ଞାନ କହିବା ତୋତେ ।
 ଯଂ ଦଳରୁ ଏ ଜନମ ହୋଇଲେ ଶୁଣି ହୁ ହୋ ପଶୁସୁତେ । ୨୦ ।
 ଅଦୃଶ ତୋତେ କହିବା ଯେ ସୁତରେ ଶୁଣିବେଦର ବଶର ।
 ଶୁଣିବେଦ ମଧ୍ୟେ ପୂର ପ୍ରକାଶିଛି ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗଟି ନାମ ଯାର । ୨୧ ।
 ପିରରଜ ବୋଲି ଯାହାକୁ କହି ଜାତିପିତା ବେନିକରୁ ।
 ଶଶବଦ ବୋଲି ଏ ଶୁଣିଅକ୍ଷର ଜନ୍ମିଲ ରସୁ ଅକ୍ଷରୁ । ୨୨ ।
 ଏବେ କହିବା ତା ଶୁଣନ ହୋ ପାଥ ଶୋଳଦଳର ବଶର ।
 ଯେଉଁ ଦଳରୁ ସେ ଜନମ ହୋଇଲେ ଦେନ ନାମ ରୂପାକ୍ଷର । ୨୩ ।
 ଅଥ ଇନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ଭବ ଇନ୍ଦ୍ର ବୋଲି ପାଥ ଏ ଅଠକ୍ଷର ବୋଲାଇ ।
 ଟଢ଼ି ଏକି ଓଡ଼ି ଅଂ ଅଃ ଟି ଅଦି ଯେ ଏହେଷୋଳଦଳ ହୋଇ । ୨୪ ।
 ଦ୍ରାବଣ ଦଳର ମହୁମାଟି ଶୁଣି ଶୋଳ ଦଳରୁ ଜନ୍ମଇ ।
 କ ଣ ଗ ଘ ଙ ସେ ଜାଣ ଟ ଠ ଡ କ ଅକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଏହି । ୨୫ ।
 ଅଥ ଇନ୍ଦ୍ର ଉଦ୍ଭବ ଇନ୍ଦ୍ର ଯା ବୋଲନ୍ତି ଅଷ୍ଟ ଅକ୍ଷର ଏ ପ୍ରତି ।
 ଏ ଅଷ୍ଟଅକ୍ଷରୁ ସେ ଷଡ଼ ଅକ୍ଷର କହିଲୁଁ ସୁରଦ୍ରାବଣି । ୨୬ ।
 ଆର ଷଡ଼ାକ୍ଷର ମହୁମାଟି ଶୁଣି ହୁ କ ଝ ନାମ ବୋଲାଇ ।
 ଣ ଟ ଠ ଏ ଷଡ଼ ଅକ୍ଷର କହିବା ତୋତେ ହୋ ପାଥ ବୁଝାଇ । ୨୭ ।
 ଟଢ଼ି ଏକି ଓଡ଼ି ଅଂ ଅଃ ଅଷ୍ଟାକ୍ଷର ଏହି ହିନ୍ଦି ଯେ ପ୍ରମାଣ ।
 ହ କ ଝ ଣ ଟ ଠ ଏ ଷଡ଼ ଅକ୍ଷର ଜାତ ଅଷ୍ଟାକ୍ଷରୁ ଘଣ । ୨୮ ।
 ଦଶ ଦଳ ବୋଲି ଯାହାକୁ ବୋଲିଛ ଜନ୍ମ ଦ୍ରାବଣ ଦଳରୁ ।
 ତ ଡ ଣ ତ ଥ ଯାହା କହି କ ଣ ଗ ଘ ଙ ଟ ଠ ଡ ଯେ ତହିଁରୁ । ୨୯ ।
 ଆର ପାଞ୍ଚକ୍ଷର ଦ ଧ ନ ପ ଫ ଟି ନିଷ୍ପନ୍ନ କରି ହୁ ଜାଣ ।
 ଷଡ଼ ତ ଝ ଣ ଟ ଠାରୁ ଜନମ ସେ ଏ ପାଞ୍ଚକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ । ୩୦ ।
 ଷଡ଼ଦଳ ବୋଲି ନାମଟି ଯାହାର ଦଶ ଦଳରୁ ସେ ଜାତ ।
 ତ ଡ ଅଣ ତ ଥଅରୁ ସେ କ ଝ ମ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମୃତ ॥

ଯ ର ଲ ଡିନି ଯେ ଅକ୍ଷର ଦ ଧ ନ ପ ଫ ରୁ ହୋଇଲେ ଜାତ ।
 ଚତୁର୍ଦ୍ଦଳ କଥା ବଶେଷି କହିବା ଶକ୍ତିଦଳରୁ ନିର୍ମଳ ॥
 ବା ଅ ଶ ବୋଲି ଯେ ଏ ଡିନି ଅକ୍ଷର ବ ର ମ ରୁ ଜାତ ହେଲେ ।
 ସ ସ ବେନକ୍ଷର ଯାହାକୁଟି କହୁ ଯ ର ଲରୁ ଜନମିଲେ ॥
 ଶକ୍ତିଚକ୍ରେ ପଞ୍ଚାଶ ଅକ୍ଷର ମନପବନ ଶିଶୁମ୍ନ ଦ୍ଵାର ।
 ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗୋ ଯୋଗ ଯେ ବେଢ଼ି ରହିଅଛି ଗୁରବେଦ ମଧ୍ୟେ ଯାର ।
 ଗୁର ବେଦ ମଧ୍ୟେ ଓଁକାର ଯାହା ଯେ ଶିରେ ଘେନି ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ରା ।
 ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ରାପରେ ବନ୍ଦୁକ୍ରନ୍ତ ବସେ ତାକୁ ବୋଲି ବ୍ରହ୍ମଯନ୍ତ୍ରା ॥
 ବନ୍ଦୁକୁ ବେଢ଼ି ବଙ୍କୁନାଳ ରହିଛି ବଙ୍କୁନାଳ ବୋଲି ଯାକୁ ।
 ଦିବେଶୀ ଘାଟ ଯେହୁଠାରେ ଅଟଇ ଲକ୍ଷ୍ମେ କର ପାଅ ତାକୁ ॥
 ବନ୍ଦୁ ଉପରେ ଜ୍ୟୋତି ରୂପ ପ୍ରକାଶ ଜ୍ୟୋତିକିଟି ନାମ କହୁ ।
 ନାମ ଉପରେଟି ଅନାମ ରହିଛି ଏପରେ ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ ॥
 ଅତି ଅଗୋଚର ବିଷମ ହେବୁ ଯେ ଯେ ମହାନୁଭରେ ଦୃଶ୍ୟ ।
 ଶ୍ରୀଗୁରୁ ବଚନ ହୃଦପଦ୍ମେ ଘୋଷି ମୁଖଜେ ଜାଣିତେ ବସ ॥ ୩୯ ॥
 ଶ୍ରୀଗୁରୁ କୃପାରେ ଯେ ଜ୍ଞାନ ସୁରଣ ଯୁଦ୍ଧେ ଆଇଁ ଦ୍ୟନ୍ତି କହୁ ।
 ବାଇ ପ୍ରାୟେ ହୋଇଁ ଏହା ମୁଁ ବୁଝଇ ଏଡ଼େ ହେବୁ ମୋର କାହିଁ ।
 ସାଧୁଜନେ ମୋର ଦୋଷକୁ ନ ଧର ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦାତର ଦାସ ।
 ବିଷୟାଳକ୍ଷେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିଛି ବାଜି ସମାନ୍ତ ଜାଲଘାଣ ॥
 ମୋ ମନହିଁ ମୋତେ ଆୟୁର ନୋହିଲା ପ୍ରକୃତ ସଙ୍ଗତେ ପତି ।
 ଏକାଦଶ ଲକ୍ଷ ବଣା କରୁଅଛି ତେଣୁ ମୁଁ ସୁଗତି ଛାଡ଼ି ॥
 ଅବ୍ୟକ୍ତ ଦାସ ମୁଁ ଅତି ଅଜ୍ଞାନହିଁ ମୁହିଁ ମର୍ଗ ସଙ୍ଗେ ପର ।
 ଲଜି ନ ପାରିଲି ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପୟରେ କେମନ୍ତେ ହୋଇବି ପାରି ॥

ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସୁପନାସକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଅର୍ଜୁନସମ୍ବାଦେ ନାମ ଚୂତାଷ୍ଟୋତ୍ଥାୟଃ ।

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଶ୍ରୀହରି ଚରଣ ଧରି ପଶୁରଇ ପାଅ ।
 ଅବ୍ୟକ୍ତ ବୋଲଇ ରୂପ କାହିଁ ହେଲା ଗୁପ୍ତ । ୧ ।
 ସ୍ଵରୂପ କରଣ ମୋତେ କହିବା ବିସ୍ତାରି ।
 ଯେମନ୍ତେ ମନକୁ ପ୍ରବେ ପାଇବି ଶ୍ରୀହରି । ୨ ।
 ନାମ ରୂପ ଦୁଇ ମୋତେ କହିବା ଭେଦାଇ ।
 ତୋର ପାଦପଦ୍ମ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଗଢି ନାହିଁ । ୩ ।
 ଶ୍ରୀହରି ବୋଇଲେ ଯାହା ପୁଣିଲୁ ଅର୍ଜୁନ ।
 ଅବ୍ୟକ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଏ ବୋଲଇ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ । ୪ ।
 ସଂସାର ଭିତ୍ତରେ ଯେତେ ଦେଖୁଛୁ ସ୍ଵରୂପ ।
 ଜ୍ୟୋତି ରୂପେ ନାମ ତହିଁ ହୋଇଅଛି ଗୁପ୍ତ । ୫ ।
 ରୂପକୁ ଦେଖିଣ ନାମ ଲାଳା କରୁଅଛି ।
 ଶେଷ ରୂପକୁ ନାମ ଯେ ଗଭୀର ଧରୁଛି । ୬ ।
 ସେ ରୂପଟି ଅଶାକାର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଟଇ ।
 ଯେଉଁ ରୂପରୁ ଅଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷରୁଇ । ୭ ।
 ନାମ ନାମ ଉଚ୍ଚାରନ୍ତେ ମନା ମନା ହେଲା ।
 ଏଣୁକରି ନାମେ ରୂପ ମିଶିଣ ରହିଲା । ୮ ।
 ନାମକୁ ସେ ଧରିଥିବା ଯାଏ ଦେହ ଆଇଁ ।
 ନାମ ବିଭିନ୍ନ ହୋଇଲେ ରୂପ ଥିବ କାହିଁ । ୯ ।
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ଶୁଣ ବାସୁଦେବ ।
 ପୁଣିବି କଥାଏ ମନୁ ସଂଶୟ ଯେହୁବ । ୧୦ ।
 ନାମରୁ କି ରୂପ ଯେ କି ରୂପ ନାମ ହେଲା ।
 ଏ ଦୁଇକଥାରେ ମୋତେ ସନ୍ଦେହ ଲାଗିଲା । ୧୧ ।
 ଶ୍ରୀହରି କହିଲେ ଆହେ ଧନଞ୍ଜୟ ଶୁଣ ।
 ସଂଶୟ ଭୁଟାଇ ତୋତେ କହି ଦେବା ଜାଣ । ୧୨ ।

ଆଗନ୍ତୁଁ ଯେ ନାମ ଥିଲା ରୂପକୁ ଗଣିଲା ।
 ରୂପର ଭିତରେ ନାମ ପୂରି ପ୍ରକାଶିଲା । ୧୩ ॥
 ନାମକୁ ଚାହିଁଲେ ସିନା ରୂପକୁ ଜାଣିବ ।
 ରୂପ ନ ଥିଲେଣି ନାମ କାହିଁ ଭଣାଇବ । ୧୪ ।
 ନାମ ରୂପ ଧରି ରୂପ ଭିନ୍ନସ୍ଥ ଜଗତେ ।
 ସଂଶୟ ଧିଟାଇ ପାଥ କହୁ ଦେଲି ତୋତେ । ୧୫ ॥
 ଅଲେଖ ରୂପରେ ଯୋଗମାୟା ଶକ୍ତିପରେ ।
 ବିଜେ କର ମହାଭକ୍ତମଧ୍ୟେ ଲଳାକରେ । ୧୬ ।
 ପୁଣି ପରୁରଇଁ ପାଥ ଶିରେ କର ଦେଇଁ ।
 କେତେ କଳା ଘେନି ନାମ ଉପେ ହୋଇଥାଇଁ । ୧୭ ॥
 କାହିଁ ନାମ ଉପୁଜିଲା ରୂପ କାହୁଁ ହେଲା ।
 ଏ ଦୁଇ କଥାରେ ମୋତେ ସନ୍ଦେହ ଶୁଦ୍ଧିଲା । ୧୮ ।
 ଅର୍ଜୁନକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯେ କହନ୍ତି ବଚନ ।
 କହୁଲି ଯେତେ ଏ ସବୁ ଏଥିରୁ ବିଧାନ । ୧୯ ।
 ଅନାମରୁ ନାମ ଗୋଟି ହୋଇଲି ଜନନ ।
 ଅନାମ ଅଟଇ ଯେ ପରମ ଶୂନ୍ୟଧାମ ॥
 ଶୋକକଳା ଘେନି ନାମ ଉଦୟ ହୋଇଲି ॥
 ବାରକଳା ଘେନି ସଂସାରେ ବିହରଲି ॥
 ଅଭି ଚାରିକଳା ଅନ୍ତଃସାକ୍ଷ ହୋଇଁ ରହି ।
 ଶବ୍ଦ ଗନ୍ଧ ରୂପ ରସ ଏ ଚାରି ମିଶାଇଁ । ୨୦ ॥
 ଚାରିବେଦ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବିରାଜଇ ନାମ ।
 ଚତୁର୍ଭୁଜ ଧରି ତହିଁ କରୁଛୁ ବିଶ୍ରାମ । ୨୧ ।
 ହଂସ ଶେଳ ନାମ ସେହୁ ଭାଷଇ ଶବ୍ଦ ।
 ଗୋବର ଇନ୍ଦ୍ରରେ ଥାଇଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରରେ ରେଦ । ୨୨ ॥
 ନାମର ମହିମା ପାଥ ଅତି ଅଗୋଚର ।

ହେତୁ କରି ମୁହିଁଙ୍କୁ ଦେଲେଟି ଶଙ୍ଖର । ୧୧ ।
 ହେତୁ ନ କରିଣ ବ୍ରହ୍ମା ତେଣୁ ହୋଏ ନାଶ ।
 ନାମ ବ୍ରହ୍ମ ଚରଚର ପୂର ଚରୁର୍ଦ୍ଦଶ । ୧୨ ।
 ମନକୁ ଅମନ ଯେବେ କରିପାରୁ ତୁହି ।
 ଅବଦ୍ୟା ମଧ୍ୟେ ପୁରୁଷ ତଳେ କର ତୁହି । ୧୩ ।
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ଲାଗିଲା ସନ୍ଦେହ ।
 ମନ ଅମନ କେମନ୍ତେ ହୋଏ ତାହା କହ । ୧୪ ।
 ଶ୍ରୀହରି ବୋଇଲେ ତୁ ଯା ପୁଣିଲୁ ଅର୍ଜୁନ ।
 କହୁଛି ସୁରତେ ଏହା ତୁ କର ଘେନ । ୧୫ ।
 ତଳ ଶକ୍ତି ଚକ୍ର ଓ କଳ୍ପନାଦ କହି ।
 ଶେଷକୁ ମନ ରୂପେ ମୟକୁ ଆବୋର । ୧୬ ।
 ନବିକଳ୍ପ ନୂଆଁ ଯେ ପୁରୁଷତ୍ବ ହୋଇ ।
 ମହାକବ୍ୟ ହେଲେ ମନ ଅମନ ବୋଲାଇ ॥
 ତୁ ମୋହର ଜୀବଆତ୍ମା ମୁଁ ତୋର ପରମ ।
 ବେଶ କହୁଛି ତୋତେ ଜ୍ଞାନରସ ମର୍ମ ॥
 ଶୁଣିକରି ଅର୍ଜୁନ ହୋଇଲେ କୃତ କୃତ ।
 ନିସ୍ତରଳ ନିସ୍ତରଳ ହୋଇଲି ମୁକ୍ତ ॥
 ତୁମ୍ଭର ଦର୍ଶନେ ଦେହ ଅଉ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ॥
 କୋଟିକଳ୍ପାନ୍ତରେ ଯୋଗୀ ଜାଗି ନ ପାରଇ ।
 କହୁଲି ମୁଁ ଯେତେ ତୋତେ ଜ୍ଞାନ ପରସଙ୍ଗ ।
 ତୁମ୍ଭିଲେଟି ମୁକ୍ତି ପାଞ୍ଚ ମିଶିଲେଟି ସଙ୍ଗ ॥
 ଯାଏ କର ସିଦ୍ଧି କଲେ ଅତୀତର ହୋଇ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ସେବଣ ଯେ ଅବ୍ୟତ କହଇ ॥
 ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମ ଚତୁର୍ଥୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଶ୍ରୀହର ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ । ମହାନୁ ଆଶେ କଲେ ହୋଏ ଜ୍ଞାନ ॥
 ସଂସାରଯାକରେ ପୂରି ମହାନୁ । ତାର ତହିଁ ଏ ସୃଷ୍ଟି ଆତଜାତ । ୧ ।
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଲେ ଭୋ ଜଗନ୍ନାଥ । କାହାକୁ ସେ ପୁଣ ବୋଲି ମହାନୁ ॥
 କାହିଁ କହିଛି ସେ କେମନ୍ତ ଜନ । କାହିଁ ସେ କେମନ୍ତେ ହେଲା ଉତ୍ପନ୍ନ ॥
 କହନ୍ତି ହରି ଶୁଣ ପଣ୍ଡିତ ଶିଷ୍ୟ । ମହାଶୂନ୍ୟରୁ ମହାନୁ ପ୍ରକାଶ । ୨ ।
 ଅଶେଷ ବର୍ଷ ମହାନୁ ଧରିଲ । କଳ୍ପଶରୁ ଏ ସୃଷ୍ଟି ଜାତ କଲା । ୩ ।
 ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ କାଟାଦି କରି । କରୁଛି ଲାଲା ସୃଷ୍ଟିକି ଆବୋରି । ୪ ।
 ମହାନୁ ରହିଛି ଯୋଗକୁ ଘେନି । ଯୋଗରେ ସିନା ମହାନୁକୁ ଚିହ୍ନି ॥
 ଯୋଗପୁରୁଷ ମୁଖୁଁ ପଞ୍ଚବେଦ । ପଞ୍ଚଭୂତ ପଞ୍ଚବେଦରେ ଭେଦ ॥
 ଯୋଗରୁ ଜନ୍ମ ଅମ୍ବିକା ମହିମା । ଅଯୋନସମୂତ ଯେଉଁ ପ୍ରତିମା ॥
 ସେ ଭବହାର ନାହିଁ ଅବକାର । ଦେଖି ମହା ପୁରୁଷ ତମହାର ।
 ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠି ଘେନି କାଟି ଭବହାର । ତହିଁ ଜାତ ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କର ॥
 ଏରୂପେ ବିଗୁଣ ହେଲା ସଂଜାତ । ଏଥୁଁ ଜନ୍ମିଲ ଅଶେଷ ଜଗତ ॥
 ଶୁଣିଲୁ କି ପାଥ କହିଲ ତୋତେ । ଆଉ କଥା ଥିଲେ ପଚାର ମୋତେ ॥
 ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ କୃତ କୃତ ହୋଇ । ଆହୁର କଥାଏ ପଚାରିବଇଁ ॥
 ପଞ୍ଚ ବେଦ କଥା କହିଲ ମୋତେ । ସେ ପୁଣ କାହିଁ ରହିଲା ଗୁପ୍ତତେ ॥
 ଚାରିବେଦ ପୁଣ ରହିଲା କାହିଁ । କେ କାହାକୁ କେଉଁଠାରେ ଧାଇଁ ॥
 ଶ୍ରୀହର କହନ୍ତି ଶୁଣ ବିବର୍ଣ୍ଣି । ଗୁପ୍ତତ ହେଉ ଚାରିବେଦ ଅଛି ॥
 ତୋତେ କହିବା ପଞ୍ଚବେଦ କଥା । ତାହା ସେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପଞ୍ଚମଥା ॥
 ପଞ୍ଚବେଦ ପାଥ ଯାହାକୁ କହି । ମହାନୁ ଯୋଗପୁରୁଷ ତି ସେହି ॥
 ହତ ନୋହିବାରୁ ସେ ଅନୁହିତ । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବମୁଖେ ଯୋଗ ପାରିଲ ତହିଁ ॥
 ଏବେ ଶୁଣ ଚାରିବେଦ ଅବଧାନ । ତାହା ଜାଣନ୍ତି ତତ୍ତ୍ବର ବଦନ ॥
 ଚାରି ବେଦ ଚାରି ବଦନେ ରୁଚି । ବ୍ରହ୍ମଗାୟତ୍ରିକି ତହିଁରେ ଛନ୍ଦି ॥
 ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଏମନ୍ତ କଲେ । ଚାରିବେଦ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସମର୍ପିଲେ ॥

ବେଦ ସେନ ବ୍ରହ୍ମା ପାତିଲ୍ଲ ଛନ୍ଦ । କର୍ମେ ଅତ୍ୟୋଗେ ସଂସାରବନ୍ଧ ।
 ଗୁରୁ ସୁଗରେ ରହନ୍ତି ମହମା । ଅପୂଜା ହେବୁ କଳିଯୁଗେ ବ୍ରହ୍ମା ।
 ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଏମନ୍ତ ଉଷି । ତୋ ଅଗେ କହିଲି ପଶୁର ଶିଷି ।
 ପୁଣି ପରୁରଇ ପାଶୁ କୁମର । କାହିଁରେ ଯୋଗୀ ଲକ୍ଷ୍ମ ସୁଦଧାର ।
 ଏହା କହିବା ମୋତେ ମହାକାହ୍ନୁ । ଶୁଣିକରି ମୋର ସଂଶୟ ଯାଉ ।
 ଶ୍ରୀହରି କହନ୍ତି ଯୋଗ ବରୁର । ଯେଉଁ ଯୋଗରୁ ଏ ସବୁ ବର ।
 ଏ ଯୋଗ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଟଇ ବାର । ଏକା ଜାଣେ ଭକ୍ତଯୋଗୀ ମୋହର ।
 ଏହି ବ୍ରହ୍ମଯୋଗ ଲକ୍ଷ୍ମ ସୁଦଧାରେ । ଜାଗି ରହୁ ଯୋଗୀ ଖେଳେ ଶୂନ୍ୟରେ ।
 ଏହି ଯୋଗ ଅଗ୍ରେ କଲେ ହୋ ବର । କର୍ମବନ୍ଧରୁ ହୋଇବ ନିସ୍ତାର ।
 ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଶ୍ରୀମୁଖ ବଚନ । ଜ୍ଞାନପ୍ରଦାୟ ଏ ଗୀତା ଲିଖନ ।
 ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ପାଦଅରବିନ୍ଦ । ଧ୍ୟାୟଣ କହଇ ଅଗ୍ନିତାଳନ । ୩ ।

ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନବ୍ରହ୍ମାପଣାତାୟ ० ସପ୍ତମସ୍କନ୍ଧ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମ ପଞ୍ଚମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ ।

କହଇ ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣ ଦାଶରଥ କଥା ଏ କହଇ ତୋତେ ।
 କିରୂପେ ଏ ସୃଷ୍ଟି କାହିଁ ଜାତ ହେଲା ଆଜ୍ଞା ଦେବ ନୁଅ ମୋତେ । ୧ ।
 ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁର ବୋଲି କାହାକୁ କହନ୍ତି ସଂଶୟ ହୋଇଲା ମୋର ।
 ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମ କେ କହ କେବଣ ପ୍ରକାର । ୨ ।
 କହନ୍ତି ଶ୍ରୀହରି କହିବା ବିଷ୍ଣୁର ଶୁଣ ତୁ ହୋ ପଶୁସୁତ ।
 ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ମଳିରୁ ମେଦାସୁର ହେଲା ଜାତ । ୩ ।
 ସେହି ଅସୁରକୁ ମାରି ମହାପ୍ରଭୁ ମେଦମେଦା ଉଦ୍ଧାରଲେ ।
 ହାତ ତା ପ୍ରାଣ ପୃଥିବୀ ମାଂସ ଫୁଣ ମୁହଁ ଗୁରୁଦାଗ ହେଲେ । ୪ ।
 ମେଦାସୁର ମଲା ମହା ବୋଲାଇଲା ମୁକାର ବହିଲେ ପ୍ରାଣ ।
 ମରିବାରୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁର ବୋଲାଇଲା କହିଲି ତୋତେ ବଖାଣି । ୫ ।

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲିଲେ ଶୁଣ ମହାପ୍ରଭୁ ଲଗିଲା ମୋତେ ସନ୍ଦେହ ।
 ପୃଥ୍ବୀତ ନ ଥିଲା ଜନ କାହିଁଥିଲା ଏହା ମୋତେ ନାଥ କହ । ୩ ।
 ଶ୍ରୀହରି ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ତୁ ବବସ୍ତି ମହାବିଷ୍ଣୁ କଲ୍ଲଣାରୁ ।
 ଏକା ନିରାସକେ କୋଟି ଅବତାର ହେଲେ ଗଜ କାଟଠାରୁ । ୪ ।
 ପ୍ରଥମେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଜକାୟାରୁ ସେ ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ଜାତ ।
 ସୃଷ୍ଟି ସର୍ଜନାକୁ ଶୂନ୍ୟବେଦ ଘେନି ବିଗୁଣେ ବାସ କରନ୍ତ । ୫ ।
 ବିଷ୍ଣୁସାଲିତ ଗୁଣକୁ ଘେନି ଜାତ ହେଲେ ବିଶ୍ୱବାସ ହୋଇ ।
 ବିଶ୍ୱ ବିନାଶ କରିବା ଗୁଣହେତୁ ଘେନି ରୁଦ୍ରନାମ ବହି । ୬ ।
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଇ ଶୁଣିମା ଭେନାଥ ରହିଣ କହ ତଦନ୍ତ ।
 ଆପେ ଜାତକଲେ ଆପଣେ ପାଳିଲେ ଆପେ ନାଶିଲେ କେମନ୍ତ ।
 କହନ୍ତି ଶ୍ରୀହରି ଶୁଣ ତଥକହ ଶିବମନୁ ପଞ୍ଚବେଦ ।
 ଜୀବରୂପରେ ସତରତର ସେ ଯେ ବ୍ୟାପିଲା କହିଲୁଁ ଭେଦ । ୧୧ ।
 ଯହୁଁ ଜନମିଲା ତହିଁରେ ରହିଲା ଗଲେ ରହିବ ସେଠାଇଁ ।
 ଶୁଣିମାକୁ ସିନା ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଲଗୁଛି ବୁଝିଲେ ଅବୋଧ ନୋହି । ୧୨ ।
 ଏ ଶୂର ବେଦ ସଂସାର ଆତରଲେ କର୍ମବନ୍ଧକୁ ସେ ଘେନି ।
 କାହୁଁ ଅଇଲା ଏ କରୁପେ ରହିଛି କର୍ମବନ୍ଧନକୁ ଘେନି । ୧୩ ।
 ପଞ୍ଚଦେବ ସେ ଯେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ବୋଲି ମହାଶକ୍ତି ନାମ ଭାର ।
 ବିପୁରା ଘାଟ ସେ ବାଟ ଜଗିଛଇ ହୋମୁଁଦ୍ୱା ସର୍ପ ଯହିଁର । ୧୪ ।
 ସେହିଠାରେ ଉଦେ ଅସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଘନ ଶିବ ଏକଅଙ୍ଗ ।
 ଗିରିଶୁଙ୍କ ପରେ ମାନସରେବର ତହିଁ ଯେବେ ହେବୁ ସଙ୍ଗ । ୧୫ ।
 ମାନସରେବରେ ତା ଚଉପାଶରେ ଅବନୀ ଫୁଲ ଫୁଟିଛି ।
 ଅଷ୍ଟ ପାଶୁକାରେ ସେ ଫୁଲ ନିର୍ମାଣ ତଳେ କର ହୋ ବବସ୍ତି । ୧୬ ।
 ସେହି ସରେବର ମଧ୍ୟେ ଦ୍ୱୀପଦଣ୍ଡ ତଥ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ର ସାଜେ ।
 ତହିଁପରେ ଅବଧୂତ ବାନା ଉଡ଼େ ଯହିଁ ବିଜେ ଦେବରାଜେ । ୧୭ ।
 ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣି କୁତୁହଳ ହୋଇଲା ପୁଛଇ ସେ ଜ୍ଞାନସୀମା ।

କାହିଁ କରୁଥିଲେ ଚିତ୍ତେ କର ଅବା ଦେବାଧିକାର ମଣିମା । ୧୮ ।
 ଅର୍ଜୁନ ଉଦାର ବଚନ ଶୁଣିଣ କହନ୍ତି ସ୍ବରୂପ ବାଣୀ ।
 ନୀଳକନ୍ଥ ମଧ୍ୟେ ରହୁଥିବି ହାସନ ତହିଁ ବଜେ ଚନ୍ଦ୍ରପାଣି । ୧୯ ।
 ଗରୁଡ଼ମୁଖ ପାରୁଣେ ଉଭା ହୋଇ ଚାହିଁଲେ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦିଶି ।
 ଚତୁର୍ଦ୍ଧାରୁପ ଚାରିକଳା ଘେନଣ ଗୋଦ ଭୁବନ ପ୍ରକାଶି । ୨୦ ।
 ଯହିଁରେ ଗାୟତ୍ରୀ ପାବକ୍ତ ହୋଇଛି ଚାରିବେଦ ଚାରିଦ୍ବାର ।
 ଯୋଗମାୟା କୋଳେ କାଳକମଳରେ ଜ୍ୟୋତିରନନ୍ଦ ବିହାର ।
 ଇଂ ଅଳା ପିଂ ଅଳାକୁ ଆସୁଅ କର ଶିଶୁମୁଖାଦ୍ବାରେ ମିଶି ।
 ଗିର ସିନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟେ ଅନନ୍ତ ଶୟାନରେ ଦେଖିବୁ ତୁ କ୍ରନ୍ତୁବିଶି । ୨୧ ।
 ଏହିରୂପେ ଚତୁର୍ଦ୍ଧଶ ଭୁବନରେ ପୂର ପ୍ରକାଶିଛି ରହି ।
 ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ କାଟ ପଡ଼ଜାତି ଚାରିଖାନ ଅଟେ ସେହି । ୨୨ ।
 ବସୁଧା ଚିତ୍ତ ନିର୍ମଳ ଆତ୍ମା ଯାର ତାକୁ ଏ ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ।
 କୁଟିଳ ଲମ୍ବଟୀ ଦାମ୍ବିକ କପଟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ବସନ୍ତ । ୨୩ ।
 ତୁ ଯେଣୁ ମୋହର ଜାଗିଆସା ପାଥ ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲି ତୋତେ ।
 ଗୁରୁ ଗୁପ୍ତବାଣୀ ତୋତେ ଯେ କହିଲି ଆତ୍ମା କର ଘେନି କିତେ । ୨୪ ।
 ତୋହର ଦେହ ଯେ ତୋତେ ଜ୍ଞାନଭାଣ୍ଡ ତହିଁ ଦେଖି ରୁଦ୍ଧ ମୁହିଁ ।
 ଆଉ କି କହିବି ଏକଥାବେ ଶୁଣ ଏଥୁ ଜ୍ଞାନ ଆଉ ନାହିଁ । ୨୫ ।
 ପାଥ ଶୁଣିକର୍ତ୍ତା ସଂଶୟ ରୁଟିଲ ଚିତ୍ତରେ ହୋଇ ଆନନ୍ଦ ।
 ଅରସ୍ବପାଦପଦ୍ମକୁ ଆଶ୍ରେ କୁଣ୍ଡଳ କହଇ ଅରୁଣାକନନ । ୨୬ ।
 ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଶୀତାୟାଃ ସୁଫଳପସ୍ତ୍ର ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଃ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସମ୍ପାଦେ ନାମ ସର୍ବୋତ୍କର୍ଷାୟାଃ ।

ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୁଖକୁ ଅର୍ଜୁନ ଚାହିଁ । ବନସ୍ତ ଉଭେ କୃତକୃତ ହୋଇ ।
 ବ୍ରହ୍ମପ୍ରଳୟ ହେଲା ଯେତେବେଳେ । ସବୁ ସଂହାରଲା କାରୁଣ୍ୟଜଳେ ।

ଆବର କଥାଏ କହୁ ଶ୍ରୀହର । ଲୁଗୁଇଁ ଅଛୁ ତପି । ଗୋପ୍ୟ କର ।
 ସେକଥା ନାମ କହ ଦେବମୋତେ । ତେବେ ମୋ ମନେ ପାଇବ ପରତେ
 ବ୍ରହ୍ମପ୍ରଳୟ ଯେ ହୋଇଣ ଗଲ । ସକଳ ଜୀବ ଜନ ନାଶ କଲ ।
 ଦଶଲକ୍ଷ ଯୋଜନ ଅତି ସଞ୍ଜେ । କାରୁଣ୍ୟଜଳ ଘେନି ଏତେ ଉତ୍ତେ ।
 ଜୀବମାତ୍ର ହୋଇ କିଛି ନାହିଁ । ସେ ବେଳେ ନାଥ ଥିଲ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁ
 ଏହା ଯେ ପ୍ରଭୁ କହିଦେବ ମୋତେ । ନ କହ ଲୁଗୁଇଁ ଅଛୁ ଗୁପ୍ତତେ ।
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲିଲେ ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ । କହୁଦେବା ତୋତେ ଏସୁ ବ୍ୟାଧି ।
 ଯେବଣ ଦିନେ ବେଦବ୍ରହ୍ମ ମଲ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଯାକ ପ୍ରଳେ ସମ୍ଭୁ ଗଲ ।
 ସେ ଦିନେ ପାଥ ନୀଳଗିରି ସ୍ଥାନ । ଉତ୍ସର୍ଗ ଅଟେ ସହସ୍ରେ ଶ୍ରେୟାନ ।
 କଳପବଟ ଯେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ । କ୍ଷୟ ନ ଯାଇଁ ସେହି ପ୍ରଳୟରେ ।
 ସେହି ବଟପୁଟରେ ଅମ୍ଭେ ଥାଉଁ । ସେ ସ୍ଥାନଛାଡ଼ି କାହିଁକି ନ ଯାଉଁ ।
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପ୍ରଳେ ନାଶଯିବା କଥା । ଦେଖିଣ ଅମ୍ଭେ ପାଉଁ ବଡ଼ ବ୍ୟଥା
 ତାହା ଗୁଣିକରି କହେ ଅର୍ଜୁନ । ସେ ତରୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ ହୋଏ ପୁଣି
 କେମନ୍ତ ଭାବେ ତହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଥାଅ । କରୁପେ ତହିଁ କେତେବେଳେ ଯାଅ
 ଅର୍ଜୁନ ବଚନ ଶୁଣି ଶ୍ରୀପତି । ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ହେ ପଣ୍ଡିତମୁଖି ।
 ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁଣି ତୁ ଯାହା ପଚାରୁ । ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଟଇ ସେ ତରୁ
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପ୍ରଳୟ ମୁମୟେ ପୁଣି । ଜଳ କ୍ଷେପଇ ଦଶଲକ୍ଷ ଯୁଗ ।
 ଜଳକୁ ଛାଡ଼ି ବାରମ୍ବଣ ସଞ୍ଜେ । ସେ ବଟ ବଢ଼ି ଯାଇ ଅତି ଉତ୍ତେ ।
 ଅକାଶେ ଯାଇ ଲଗିଥାଇ ଶିଖା । ସେ ବଟ ପରେ ଅମ୍ଭେ ଥାଉଁ ଏକା
 ବୈକୁଣ୍ଠପୁର ନୀଳଗିରି ସ୍ଥାନ । ତହିଁ ସେ ବଟ ହୋଉଁ ଉତ୍ତପନ ।
 ସେ ବଟପୁଟେ ସୁଖଭାବ ଯେତେ । ବୈକୁଣ୍ଠ ସୁଖଭାବ ନୋହେ ତେତେ
 ସେ ସ୍ଥାନ ପାପ ଭେଦାଭେଦ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମଶାପାଦ ନ ବାଧଇ ତହିଁ ।
 ଅମ୍ଭର ସେହି ବଡ଼ ପ୍ରୀତିସ୍ଥାନ । ଯହିଁ ଥିଲେ ତହିଁ କରୁ ବିଶ୍ରାମ ।
 ପୂର୍ବରୁ ଅମ୍ଭେ କରିଅଛୁ ସତ୍ୟ । ପ୍ରସବେ ହତ ହୋଇବା ତଦନ୍ତ ।
 ପ୍ରତିମାମାନ ଭଗ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ସେ ସ୍ଥାନ ମୁହିଁ ନ ଛାଡ଼ଇ ଭଲେ ।

ପବନ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ସିନ୍ଧୁତଟ । ପାତାଳରୁ ଫିଟିଅଛି ସେ ବାଟ ।
 ପୁଣି ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବୋଲଇ ଅର୍ଜୁନ । କହ ସେ ବଟ କେତେ ଉଚ୍ଚ ପୁଣ ।
 ତହିଁରେ ଭୁମ୍ବେ କଲ ନଜ ଠଣା । କପା ତହିଁ ପାଣି ନୋହେ ବୁଡ଼ଣା ।
 ତେଣୁ ମୁଁ ତୋତେ ପଚାରୁଛି ହରି । ଏ କଥା ତବ କହ ଯେହୁକରି ।
 ପ୍ରଭୁ ବୋଲଲେ ଶୁଣ ପଶୁସୁତ । ଭୁବ୍ବ ସେ ପଚାର ପାରୁ ଏ ତହିଁ ।
 ସେ ଜଳ ଯେତେ ଦୂର ଶେଷ ଯାଇ । ବଟ ଯେ ସେତେ ଦୂରକୁ ବଢ଼ାଇ
 ପ୍ରଳୟଜଳ ଭୁଟ ଥାଇ ଯେତେ । ବଟ ଉତ୍ସର୍ଗ ଭୁଟ ଥାଇ ତେତେ ।
 ଯେ ଯାହା ମାଫିକରେ ଆସି ରହ । ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ ମନ ହେବୁ ଦେଇ ।
 ମାନବବିଷ୍ଣୁ ନିର୍ମିତରେ ହରି । ନାଭିରୁ ପଦ୍ମବୃକ୍ଷ ଜାତ କରି ।
 ସେ ପଦ୍ମବୃକ୍ଷ ଗୋଟିକୁ ଯେ ଲକ୍ଷ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ନାହିଁ ସମକକ୍ଷ ।
 ସବୁର ସହସ୍ର ଯୋଜନ ଯେତେ । ପଦ୍ମର ନାଡ଼ ଗୋଟା ମୋଟ ତେତେ
 ନବମ ଗୋଟି ଯେ ପାଶୁଡ଼ା ତହିଁ । ପାଶୁଡ଼ା ଗୋଟାକେ ଫୁଲ ଫୁଲ ।
 ସେ ପଦ୍ମକେଶରେ ଅମ୍ବର ମନ । ବଧାତା ରୂପେ କରାଇଲୁ ଜନ୍ମ ।
 ବ୍ରହ୍ମା ଜନ୍ମ ହୋଇ ସର୍ବ ଜଗତ । ଜଗନ୍ନାଥ ଧ୍ୟାନି କହେ ଅଭ୍ୟୁତ ।
 ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସୁପରିସସ୍ତ୍ରା ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମଂ ସପ୍ତମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଇ ଶୁଣ ଭବଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ସଂଶୟ ହୋଇଲ ମୋହେ ।
 ବ୍ରହ୍ମା ଜାତ ହୋଇ କେଉଁ କୃତ୍ୟ କଲେ ଅଜ୍ଞା ହେଉ ନାଥ ମୋତେ-
 ଶ୍ରୀହରି ବୋଲଲେ ଶୁଣ ହୋ ଅର୍ଜୁନ ବ୍ରହ୍ମାପଦ ତାକୁ ଦେଉଁ ।
 ସୃଷ୍ଟିର ଭିତ୍ତି ଏରୂପେ ହୁଅଇ ସେ କଥାମାନ ଯେ କହୁଁ । ୧ ।
 ଅମର ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାତାଳ ତନୁସବେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗବଳେ ଜିତା
 ସ୍ବର୍ଗଲୋକ ନାଗଲୋକ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ସବୁଙ୍କର ସେହୁ ପିତା । ୨ ।
 ସକଳ ଲୋକଙ୍କୁ ସଞ୍ଜୀବନୀ ମନ୍ତ୍ରେ ଜାତ କଲ ସେ ଜଗତ ।

ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ କାଟି ପଡ଼ିଯାଏ ଶୁଭଖାନ ଏ ସମୟ । ୪ ।
 କାରୁଣ୍ୟଜଳ ପ୍ରଳୟ କରାଇଲ ଯହୁଁ ଅସିଥିଲା ପୁଣ ।
 ବନ୍ଧୁ ଚନ୍ଦ୍ର ତାର କିଛି ନ ଦିଶଇ ତହିଁ ଯାଇଁ ହେଲା ଲାଜ । ୫ ।
 ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁରୁ ସେହି ଅସିଥିଲାକ ସେହି ବନ୍ଧୁରେ ପଶିଲା ।
 ସେହି ବନ୍ଧୁ ମୁଦ ସପ୍ତହୀନ ଶୋଧ ପ୍ରକୃଷ୍ଟେ ତହିଁ ମିଶିଲା । ୬ ।
 ବ୍ରହ୍ମା ସେ ଦ୍ଵିପଦ ଜିଗତରେ କଲା ସ୍ଥାବର କାଟାଦି ଜନ ।
 ସକଳ ଜନ୍ତୁର ସେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାଧି ଯାକୁ ଯେଉଁ ଭବମାନ । ୭ ।
 ଯାହାର ଯେମନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରଇଁ ସମ୍ପଦକରବେ ।
 ମେରୁ କନ୍ଦର ଶୁଦ୍ଧବନ ପାତାଳେ ନେଇଁ ଥୋଇ ଠାବେ ଠାବେ ।
 ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ରଚନା କରୁଥାଇ ତାହା ବିଧି ।
 ସେହି ପ୍ରକାରରେ ସର୍ବ ଜନ୍ତୁ ଠାରେ ରହିଥାଇ କର୍ମ ସାଧି ।
 ମାନବବିଷ୍ଣୁ ସିନା ଅମ୍ଭେ ବୋଲଇଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପାଳକନାଥ ।
 ତୁ ସେ ପୁରୁଷକୁ ବ୍ୟାଧା ବିଧି ନ ଶୁଣିଲୁଟିକି ହୋ ପାଥ ।
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଇ ଶୁଣ ଦେବହର କଥା ପୁରୁଷ ତୋତେ ।
 ଏ ପୃଷ୍ଠି ପାତନା କେଉଁ କଥାମାନ ଅଜ୍ଞା ହେଉ ନାଥ ମୋତେ ।
 କେଉଁ ଯୁଗରେଟି କି କି କଥାମାନ ଜାଣଇଁ ଏଥି କାରତା ।
 କେଉଁ ଯୁଗରେକେଉଁ ଭୋଗମାନ ସେ କିରୂପେ କେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।
 ଶ୍ରୀହରି ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ହୋ ଅର୍ଜୁନ କହୁଛୁ ମୁଁ ତୋତେ ଯାହା ।
 ଅପ୍ରତେ ନ କର ସନ୍ତୋଷ ମନରେ ଶୁଣ ସୁରହାର ନାହା ।
 ସେତେବେଳେ ଏହି ସପ୍ତହୀନା ମନ୍ତ୍ର ନ ଥିଲେ ଜୀବାଦି କେହି ।
 ତହିଁ ଥୋକାଏକ ଦିନାନ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରା ବୃକ୍ଷମୟ ସବୁ ହୋଇ ॥
 ବହୁଲେ ସେ ଯାହା ମୂଳେ ରସ ଦେବା ଲାଗିଲେ ନଭୋମଣ୍ଡଳେ ।
 ଲତା ଗନ୍ଧନ ଅଗମ୍ୟ କନକପୁମି ଶେଷ ନୋହିଣ ବହୁଲେ ।
 କେଉଁ ବୃକ୍ଷ ପାଞ୍ଚ ଯୋଜନ ବଢ଼ିଲା କେ ବଢ଼ି ବେନ ଯୋଜନ ।
 କାର କାୟା ତନି ଯୋଜନ ବଢ଼ିଲା ଚାରି ଯୋଜନ ପ୍ରମାଣ ॥

କାହାର ଖାଲ କୋଡ଼ି କୋଡ଼ି ହୋଇଣ ଶାଶମାନ ପଛବିଲେ ।
 ଯେଣିକି ଚାହିଁଲେ ଆନ କିଛି ନାହିଁ ସବୁହିଁ ବୁଝି ଦିଶିଲେ ।
 ସେ ଯୁଗ ଗୋଟା ଏହିମତେ ନାଶିଲା ଶୁଣ ତୁ ହୋ ପଣ୍ଡିତ ।
 ପୁଣି ତହିଁ କିଛି ଦିନାନ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ପୂରିଲା ପର୍ବତ ।
 ଯେତେ ଯୋଜନ ଲମ୍ବ କେଉଁ ପର୍ବତ ବେନିଗତ କେ ଆରମ୍ଭ ।
 କେନ୍ଦୁ ଚାରିଗତ ଯୋଜନ ବଢ଼ିଲା କେନ୍ଦୁ ଉଦ୍‌ଗତ ଲମ୍ବ ।
 ଏମନ୍ତେ ପର୍ବତ ପୂରିଗଲା ମୟା ଆନ ଜନ୍ତୁ କେହି ନାହିଁ ।
 ଏ ଯୁଗ ଗୋଟା ଏହିମତେ ଗଲା ଯେ ଆନ ଯୁଗ ପୁଣ ହୋଇ ॥
 ତହିଁ ଉତ୍ତରେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଭୃଣମାନ ଉତ୍ପତ୍ତିଲ ।
 କେ ବଢ଼ିଲା ଶତହାତ କେ ସହସ୍ର ଜଗତଯାକ ପୂରିଲା ॥
 ତୁଣି ବ୍ୟବକେ ଆନ ନାହିଁ ମୟାରେ ଏହା ଦେଖିଅଛୁ ମୁହିଁ ।
 ସେ ଯୁଗ ଗୋଟା ଏହିମତେ ଗଲାଟି ଶୁଣ ତୁ ସୁଭଦ୍ରାସାହି ।
 ଆଉ ଯୁଗ କଥା କହୁବା ହୋ ତୋତେ ଶୁଣ ତୁ ସୁଧସ୍ତି ଭାଇ ।
 ବାଲି ବ୍ୟବକେ ହୋ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ମାଟି ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ ॥
 ତଳମାତରକ ମାଟି ତଳସିଲେ ଖାଲି ବନା ମାଟି ନାହିଁ ।
 ସେ ଯୁଗଟି ଏହିମତେ କ୍ଷୟ ଗଲା ଶୁଣି ଅନ୍ନିମୟ ମୟା ।
 ଦଶସହସ୍ର ବରଷ ବିଶାଳ ସେ ଅନ୍ନଟି ଜନ୍ମଥିଲା ।
 ପୁଣି ସେ ମେଘିନୀ ଯୁଗ ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ପାଉଁଶ ହୋଇ ରହିଲା ॥
 ତନ ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥିଲେ ସେ ବେଳରେ ତାହା ଦେଖିଅଛୁ ଡୋଲେ ।
 ଏମନ୍ତେ କିଛି ଦିନାନ୍ତରେ ପୁଣି ଯେ ପିଙ୍ଗୁଡ଼ ମୟା ପୂରିଲେ ॥
 ସେ ଯୁଗ ଗୋଟା ଏହିମତେ ଗଲାଟି ପୁଣି ଧେନୁ ହେଲେ ଜାତ ।
 ଆନ ଜନ୍ମମାନ କିଛିହିଁ ନାହାନ୍ତି ଧେନୁ ପୂରିଲେ ଜଗତ ।
 ସେ ଯୁଗଗୋଟା ଏହିମତେ ଗଲାଟି ଆଉ କ୍ଷୁଦ୍ର ହସ୍ତିମୟେ ।
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଯାକ ପୂରି ଡୋଟି ରହିଲେ ବର୍ଷ ଅଶିଳକ୍ଷୟ ॥
 ସେ ଯୁଗଗୋଟି କ୍ଷୟ ହେତ ହୋଇଲା ଆଦ୍ୟଗେ ଅନ୍ତ ଜାତ ।

ଦଶଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଯାଏ ପୁଣି ସେହି ଅନ୍ଧ ଶୂରଲେ ଜଗତ ।
 ସେ ଯୁଗଗୋଷ୍ଠୀ ଭୋଗ ହୋଇ ଗଲି ସେ ପୁଣି ହେଲୁ ଅର ଯୁଗ ।
 ତାହା କହିବା ତୋତେ ଶୁଣ ହେ ପାଥ ବ୍ୟାଘ୍ର ଭଲ୍ଲ ଖଗ ମୁଗ ।
 ଜନ୍ମ ଜାତକେ ସେ ଯୁଗ କଲେ କ୍ଷୟ ଭୋଗ କଲେଟି ଏ ମନ୍ତ୍ର ।
 ପତଙ୍ଗ ଭୁଜଙ୍ଗ କି ଆଦି ଯେତେକ ଛପନାକୋଟି ଜୀବହୁଁ ।
 ଯେଉଁ ଯୁଗରେ ଯେତେ ଜାତ ହୋଇଲେ ସମସ୍ତେ ହୋଇଲେ ଲୀନ ।
 ଏବେ କହିବା ତୋତେ ଶୁଣ ହେ ପାଥ ମାନବ ଜନ୍ମ ବିଧାନ ।
 ସ୍ତ୍ରୀବର ଜଙ୍ଗମ ଛାଟ ଭିନିଆନି ନ ଜାଣନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରପାଠ ।
 ମାନବ ଶରୀରେ ସମସ୍ତ ଜାଣନ୍ତି ଛପନକୋଟିରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
 ଯେତେକ ବୃକ୍ଷ ଓ ଯେତେକ ଜନ୍ତୁ କୃତ୍ୟ ଏହି ଲୀନା ସେ ସଂସାର ।
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୋଗ ମାନବ କରଇ କହିଲି ତୋର ଆଗର ।
 ଯାହା ଉର୍ଥ ଯେତେ ବ୍ରତ ବିଦ୍ୟମାନ ସବୁ ମାନବ କରଇ ।
 ମାନବ ମାତ୍ରକେ ହରେରାମକୃଷ୍ଣ ନାମ କେହି ନ ଧରଇ ।
 ଜଗତ ଅଷ୍ଟାଳି ଦଣ୍ଡସିଂହାସନ ଛଡ଼ ଶୂନ୍ୟ ନୁପଡ଼ ।
 ଦୁଃଖ ସୁଖ ହାନି ଲାଭ ନର ବନା କେହି ଚିତ୍ତଗ କରେ ଯିତ ।
 ଏହି ସେ ସାମନ୍ତ ସେବକ ଅଟଇ ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
 ଏହି ଦାନ ଦାସ ଏହି ଦାନ ନିଏ ଏହି ସେ ଜରେ କାରଣ ।
 ଏହି ସେ ସଂସାରେ ସେବକ ଅଟଇ ଏହି ସେ ଶୁରୁ ଗୋବିନ୍ଦ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ପାଦପଦ୍ମ ଆଶ୍ରୟ କର କହିଲି ଅଧ୍ୟାତ୍ମାନନ୍ଦ ।
 ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସୁପଦସସ୍ତ୍ର ବ୍ରହ୍ମଦେବୀୟାଂ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମ ଅଷ୍ଟମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

— — —

ନରମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

କହିଲି ଅର୍ଜୁନ କରଯୋଡ଼ ମହାବାହୁ ।
 ପୁଣିବ କଥାଏ ମୋତେ ପ୍ରଭୁ ଅଜ୍ଞା ହେଉ ।

ଥୋକାଏକ ଲୋକ ଯେ ଗମାର୍ଗରେଣ ପଶି ।
 ସାଧୁଥାନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ଆରମ୍ଭରେ କରି । ୨ ।
 ବିଚାରନ୍ତି ଆନ ଆନ କଥା ହୃଦୟରେ ।
 ପ୍ରକୃତ ବଶରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି ନିରନ୍ତରେ । ୩ ।
 ଏମନ୍ତ ଲୋକ କେମନ୍ତ ଗଢ଼ିକି ସେ ପାଇ ।
 ଅଜ୍ଞା ହେଉ ଶ୍ରୀମୁଖରେ କମଳାର ପାଇଁ । ୪ ।
 ଶ୍ରୀହରି ବେଇଲେ ଯାହା ପୁଣିଲୁ ତୁ ମୋତେ ।
 ବାସଧାନ ହୋଇ ଶୁଣ କହିଦେବା ତୋତେ । ୫ ।
 ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ରବଣେ ସେହି କଥାମାନ ।
 ମନ ଆପଣାର କରି ହେତୁରେ ତୁ ଦେନ । ୬ ।
 ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଯୋଗମାର୍ଗରେ ପଶନ୍ତି ।
 ବିଚର୍ଯ୍ୟ ଶୀତଳ ଭାଷା ମନରେ ଭାଷନ୍ତି । ୭ ।
 ଅକର୍ମ ବିଦ୍ୟାର ଧନ ବହୁତ ଯେ ଶୁଣ ।
 କହି ନୁହଇ ତାହାଙ୍କ ମହିମା ଯେ ଶୁଣ । ୮ ।
 ମିଥ୍ୟା ॥ ଆରମ୍ଭେଣ କରି କରଇ ସାଧନ ।
 ତାକୁ ଜାଣିବୁ କପଟୀ ଦାମ୍ଭିକ ସେ ଜନ । ୯ ।
 ହୃଦୟ ଅଶୁଭ ଆତ୍ମା ଶୁଦ୍ଧବନ୍ତ ନୋହୁ ।
 ଯେତେ ଯୋଗ ଧର୍ମ କଲେ ମୁକ୍ତି ତାଙ୍କୁ କାହିଁ । ୧୦ ।
 ଅମୃତଭାଣ୍ଡରେ ଯେତେ ସୁର ପକାଇଲେ ।
 ନାଶ ଯାଇ ଏମନ୍ତ ସେ ତେମନ୍ତ ଏ ଭଲେ । ୧୧ ।
 ତାର ଯୋଗ କର୍ମ ଯେତେ ସେହି ପରକାରେ ।
 ଅଜ୍ଞାରଣ ଧର୍ମ ସେ କାରଣ ନୋହେ ତାରେ । ୧୨ ।
 ଅହର କଥାଏ ଶୁଣ କହିଦେବୁ ତୋରେ ।
 ମୋହ ନାମକୁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଧ୍ୟାନ କରେ । ୧୩ ।
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ତାକୁ ଯିତ ହୋ ଯେତେକ ।

କେବେହେଁ ଅନ୍ୟାୟେ ନାଶ ନୋହେ ସେହୁ ଲୋକ । ୧୫

କାର୍ତ୍ତି ପ୍ରୀତିରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଥାଇ ନାନାଠାରେ ।

ଚିତ୍ତ ଦେଇଥାଇ ନିତ୍ୟେ ମୋ ପଦପଦ୍ମରେ । ୧୬

ସବୁ କର୍ମ ଯୋଗ ଭକ୍ତି କଲ ତାର ହୋଇ ।

ଇନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଦ ତାହାକୁ ଭୁଲି ଯେ ଦଶଇ । ୧୭

ଏ ମୋହର ଭବ ଭକ୍ତି ନ ଜାଣନ୍ତି ଯେହୁ ।

ବଣା ହୋଇ ମରୁଥାନ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଯେ ହସଇ । ୧୮

ମୋହର ତହୁଁ ଜାତ ଯେ ହେଉଛି ଜଗତ ।

ନ ଜାଣନ୍ତି କେହି ମୋର ପରମ ଯେ ତହୁଁ । ୧୯

ବାସନ୍ତ ଋତୁରୁ ଯେତେବେଳେ କମ୍ପ ଜାତ ।

ତରଙ୍ଗ ଲହରୀ ତହୁଁ ହୁଅଇ ଉତ୍ତତ । ୨୦

ଜଳ ଲହରୀରୁ ଯେହେ ଜନ୍ମ ହୋଏ ଫେନ ।

ସୃଷ୍ଟି ଜାତ ହୁଅଇ ଯେ ମୋ ତହୁଁ ତେସନ । ୨୧

ଏକ ଅମାନ ମୋହର ନ ଜାଣନ୍ତି କେହି ।

ମନ୍ତ୍ରପ୍ରମ କର ନାଶ ହୁଅନ୍ତିଟି ସେହି । ୨୨

ଯେହେ ଚକ୍ରାଳେ ପ୍ରାଣୀ ଗମନ କରନ୍ତି ।

ବୁଝେ ରକ୍ତ ଦେଖି ସର୍ବ ବୋଲଣ ଡରନ୍ତି । ୨୩

ନୁହଇ ସତ ନିକର କରଣ ଦେଖିଲେ ।

ନିରାଶେ ଯେତେବେଳେ ଗମେ ମୁଗଡ଼ୁଆ ଛାଲେ । ୨୪

ତେହେକ ପ୍ରାୟେଟି ପାଥ ଏ ଜଗତ ମାୟା ।

ଅଧୁା ତୃଷ୍ଣାବଳେ ପତି ନୀଶ ଯାଏ କାୟା । ୨୫

କହିଲ ଏ ହେତୁ ବୁଝି ଦେନ ତୋର ମନେ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତି ନିବୃତ୍ତି ବେନି ହୁଏ ଏ ଶବଣେ । ୨୬

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଇ ପ୍ରଭୁ ଫେଡ଼ିବା ସମେତ ।

ଜ୍ଞାନ ସାଧବାର ବାଟ କେମନ୍ତ ତୁ କହ । ୨୭

ଅଜ୍ଞା ହେଉ ମୋତେ ଏହା କମଳାର ସାଙ୍ଗ ।
 ଏମନ୍ତେ ମନକୁ ମୋର ପ୍ରଜାତ ଅସର । ୨୭ ।
 ଶ୍ରୀହରି ବୋଲିଲେ ପାଥ ଘେନ ମୋ ବଚନ ।
 କା ଯେବେ ଅଛି ତୋର ବୁଝିବୁ ଏ ଜ୍ଞାନ । ୨୮ ।
 ଯାହା ମୁଁ କହୁଛି ଅଜ୍ଞା ପ୍ରତିପାଳି ଥିବୁ ।
 ସବୁ କଥା ଭଲ ପାଥ ଯେବେ ତୁ ଘେନିବୁ । ୨୯ ।
 ଧର୍ମ ନାଶ ଯାଏ ପାଥ ଅପ୍ରତେ ଯେ କଲେ ।
 ପୁଣି ଦୋଷ ଦେବୁ ପଛେ ନ କହିଣ ଥିଲେ । ୩୦ ।
 ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନବ୍ରହ୍ମ ନୁହଇ ଏ ଦୂର ।
 ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଛି ମନରେ ତୋହର । ୩୧ ।
 କହିଦେବା ପାଥ ତେ ତେ ଧର ତୁ ଅସନ ।
 ପୂର୍ବ ଛାଡ଼ି ପଶ୍ଚିମରେ ବଳାଅ ତୋ ମନ । ୩୨ ।
 ଯଲଖ ତୋ ମେରୁଦଣ୍ଡ ଖୋଜ ଯେ ଡମ୍ବରୁ ।
 ଅର୍ଗଳ ପକାଇ ରଖ ଘଣ୍ଟିକାଦୁଆରୁ । ୩୩ ।
 ନାସା ଅଗ୍ରତରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖ ତୁ ଲଗାଇ ।
 ଅସ୍ତେ ଅସ୍ତେ କରି ତୁହି ମନକୁ ବଳାଇ । ୩୪ ।
 ପବନ ଆୟତ୍ତ ହେଲେ ମନ ଯେ ଆୟତ୍ତ ।
 ତୋତେ ମୁଁ କହୁଛି ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନର ଏ ତରୁ । ୩୫ ।
 ଶୁଣିମାଁ ଶ୍ରୀହରି ବୋଲି ବୋଲଇ ଅର୍ଜୁନ ।
 କର୍ପା ଏକଦୃଷ୍ଟି କରି ଏ ମନପବନ । ୩୬ ।
 ନାସିକା ଅଗ୍ରକୁ କର୍ପା ତଲେ କରିଥିବା ।
 ଏ କଥା ସନ୍ଦେହ ମୋତେ ଫେଡ଼ଣ କହିବା । ୩୭ ।
 ଶୁଣ ତୁ ଅର୍ଜୁନ ବୋଲି ବୋଲନ୍ତି ଶ୍ରୀହରି ।
 ତହିଁର ଗୁଣ କହିବା ତୋତେ ଯେ ବିସ୍ତାରି । ୩୮ ।
 ନାସା ଅଗ୍ରେ ମନ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଣ ବସିଲେ ।

ମନ ଅମନ ହୁଅଇ ଯୋଗରେ ମିଶିଲେ ॥
 ନାଦବନ୍ଧୁ ଶକ୍ତି ତହିଁ ପଡ଼ଇ ବନ୍ଧନ ।
 ସଂସାର ଧାରଣା ନିରଞ୍ଜନକୁ ବନ୍ଧନ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରସୂମାନଙ୍କରୁ ସେ ବଲ୍ଲଭ ହୁଅଇ ।
 ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଅନଳେ ଦହଇ ॥
 ଏମନ୍ତ ଭବରେ ଯେହୁ ତଳାବନ୍ଧୁ ମନ ।
 ବିଶୁଦ୍ଧାତ୍ମା ବୋଲି ତାକୁ ବୋଲନ୍ତି ଅର୍ଜୁନ ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରସୂମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମନ ବଣ ହୋଇ ।
 ଅଶୁଦ୍ଧାତ୍ମା ବୋଲି ତାକୁ ତହିଁ ନାଶ ଯାଇଁ ॥
 ମନ ପବନ ଯାହାର ପ୍ରମୁଦତ୍ତ ହୋଇ ।
 ନିଶ୍ଚୟେ ପରମପଦକୁ ସେ ପୁଣି ପାଇ ॥
 ଯହିଁ ଥିଲେ ତହିଁ ଦୃଷ୍ଟି ତାହାର ସେ ରହି ।
 ସେହଠାରୁ ଅନୁଭବ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ॥
 ତୋତେ ମୁଁ କହିଲି ଯାହା ସତ୍ୟ ଏ ବିଚିତ୍ର ।
 ଏ କଥା ନ କହିଲେ ଜାଣି ନୁହଇ ଜ୍ଞାନ ॥
 ଏକାଗ୍ର କରଣ ନାସା ଅଗ୍ରରେ ଯା ଦୃଷ୍ଟି ।
 ଲଗିଥିଲେ ତାହା ମୁଣେ ଫିଟଇ କବାଟୀ ॥
 ପବନ ଆସୁଛି ହେଲେ ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣଇ ।
 ଗୁରୁ ଉପଦେଶ ପାଥ ସେବିଲେଟି ପାଇଁ ॥
 ଗୁରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦୁଇ ଏକଇ ଯେ ମତ ।
 ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରଣେ ଧ୍ୟାନ କହିଲ ଅଚ୍ୟୁତ ॥
 ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପିତାମହଃ ସୁପନସସ୍ତ୍ର ଗୁପ୍ତବିଦ୍ୟାୟାମ୍
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମ ନବମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଇ ଶୁଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ପୁଛଇ କଥାଏ କହ କପ୍ତାର । ୧ ।
 ଛତ୍ରଚକ୍ର ବୋଲି କେମନ୍ତ ଚଢ଼ାଇ । ତାହା କହିବା ମୋତେ ଭବନ୍ନାମ୍ନା
 କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ କେଉଁ ଭବନା । ଦେହ ବଧ ଗୋଟା ଚଢ଼ାଇ ରଚନା ॥
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲିଲେ ଶୁଣ ବିବସ୍ମି । ଛତ୍ରଚକ୍ର ବଧ କହିବା ବାଛି । ୨ ।
 ଶୁଦ୍ରାଚକ୍ରକୁ ଯେ ଆଧାର କହ । ଚାରି ଅକ୍ଷର ସେ ସ୍ଥାନେ ବସଇ ॥
 ବ ଶ ସ ସ ବୋଲି ଯେ ଚାରିଅକ୍ଷର । ଆରକ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଦଶଇ ଚକ୍ରର । ୩ ।
 ସେ ଚକ୍ରେ ବିଜେ ଦେବ ଗଣେଶର । ବହୁଭୁକ୍ତ ଦେବ ଘେନି ସଙ୍ଗର ॥
 ଯାନ ବାହନ ଅଟଇ ଭୟର । ଏକୁ ମନ୍ତ୍ରମା ଅଟଇ ଅପାର । ୪ ।
 ତଥ୍ୟରେ ଲଙ୍ଗାଚକ୍ର ବସଇ । ଛତ୍ରପଦ୍ମା ଶୁଭ ପୁଟିଛଇ । ୫ ।
 ବିଜୁଳିବର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଚକ୍ରର ଜ୍ୟୋତି । କାମଦେବ ସେ ସ୍ଥାନେ ଅଧ୍ୟୟନ ॥
 କାମାକ୍ଷୀ ଦେବୀ ଘେନି ସଙ୍ଗତର । ହର୍ଯ୍ୟାସି ବାହନ ଅଟେ ତାଙ୍କର ।
 ଛତ୍ରଅକ୍ଷର ସେ ସ୍ଥାନେ ବସଇ । ବ ର ମ ଯ ର ଲ ଛତ୍ର ବୋଲଇ ।
 ଭୃଗୁଚକ୍ର ନାଭିକ ଯେ କହ । ଯହୁଁ ଦେହାଦିମାନ ସମ୍ପରଇ ॥
 ପବନ ମୂଳସ୍ଥାନ ଅଟେ ସେହି । ଯହୁଁ ଚୌଦ୍ରବନ ସମ୍ପରଇ ॥
 ବ୍ରହ୍ମା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନେ ଗଢଇ ସଙ୍ଗି । ସେ ପୁର ମର୍ଦ୍ଦିମଣି ପ୍ରାଏଟି ॥
 ସେ ସ୍ଥାନେ ଅଛଇ ଅଗ୍ନିମଣ୍ଡଳ । ପାକ କରଇ ଆହାର ସକଳ ॥
 ଦଶଦଳରେ ପଦ୍ମ ପୁଟିଛଇ । ଦଶଅକ୍ଷର ସେ ସ୍ଥାନେ ବସଇ ।
 ଦଶଗୋଟି ନାଭି ପଦ୍ମ ଆକାର । ପ୍ରବାହିକା ବୋଲି ନାମ ତାହାର ॥
 ପାଦ ପାଣିକ ଚାରି କାନ୍ତି ଯାଇଁ । ବିନାଥ କଣ୍ଠକୁ ବେଢି ଅଛଇ ॥
 ଲଅଁଳା ପିଅଁଳା ଶିଶୁମ୍ବା ନାଭି । ବହଇ ତ୍ରିବେଣୀ ଏ ସ୍ଥାନ ମାତି ॥
 ରସନା ବାସଭାଗେ ଗଙ୍ଗା ବହି । ଦକ୍ଷିଣ ପାଶେ ଯମୁନା ବହଇ ॥
 ସରସ୍ବତୀ ବହେ ମଧ୍ୟଭାଗର । ଏକଇ ଦ୍ଵାର ଶିଶୁମ୍ବା ଘର ॥
 ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ନାଭି ତଳେ ବହଇ । ମଳ ମୂତ୍ର ସେ ଯହୁଁ ଉତ୍ସର୍ଗଇ ॥
 ଅନ୍ତ ପିତ୍ତ ପୁଟି ପିଲୋହି ଛନ୍ଦି । ସେହି ନାଭି ମଳଭାଗକୁ ରୁନି ॥

ଏକଇ ନାଡ଼ ବେନିଭାଗ ହୋଇ । ମଳ ମୁଣ୍ଡ ଭିନ୍ନେ ଭିନ୍ନରେ ବହୁ ।
 ଅନ୍ତ ପୁଞ୍ଜ ନାଡ଼ି ସାତ ଯେ ହାତ । ଯଦ୍ବିତ କରନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ସମସ୍ତ ।
 ଅଷ୍ଟମ୍ଭ ଅଙ୍ଗୁଳ ଅମର ସ୍ଥାନ । ପଦ୍ମଦଳ ଅଷ୍ଟପୁଲ ପ୍ରମାଣ ।
 ମଳ ଅଂଶ ଅଷ୍ଟଅଙ୍ଗୁଳେ ରହି । ଛଡ଼ାଅଙ୍ଗୁଳରେ ହେଲୁ ପିନ୍ଧୋହୁ ।
 ଆହାର ସମ୍ଭାର ଯେଉଁ ନାଡ଼ରେ । ଛଡ଼ାଦଶହାତ କହୁଲି ତୋରେ ।
 ଅଗ୍ନି ବାୟୁ ଦୁଇ ଏକସ୍ଥାନରେ । ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି ଖୋଳହାତରେ ।
 ନାଡ଼ ସ୍ଥାନକୁ କଣ ପରପନ୍ଥେ । ଖୋଳହାତ ନାଡ଼ କହୁଲି ତୋତେ ।
 ଭିନ୍ନହାତ ଅଥେ ଅନ୍ତପୁଞ୍ଜରେ । ଶାତହାତ ପ୍ରକଟିଲୁ ଶରୀରେ ।
 ଛଡ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳରେ ରସନା ଜାଣ । ଶାଠିଏହାତ ଦେଖିଲୁ ପ୍ରମାଣ ॥
 ନାଡ଼ର ଘର ନାଡ଼ଗଡ଼େ ମୂଳ । ଯହୁଁରୁ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ସକଳ ।
 ଯେଉଁ ଚକ୍ରରେ ବିଜେକର ବ୍ରହ୍ମା । କି କହୁବି ଅବା ତାର ମହିମା ॥
 ଦ୍ଵାଦଶବାଦନେ ସାବିତ୍ରିଙ୍କି ଘେନି । ଦଶଦଳରେ ବିଜେ ପଦ୍ମଯୋନି ।
 ତ ଠାରୁ ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଯେ ଢାହିଁ । ଦଶଅକ୍ଷର ବେଢ଼ି ରହୁଛଇ ।
 ଏଥି ଉପରେ ହୃଦଚକ୍ର ସ୍ଥାନ । ବସୁଦେବତା ଗରୁଡ଼ ବାହନ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମୀକି ବାମାଗ୍ରରେ ଘେନି ଢାହିଁ । ହାଦଶ ଅକ୍ଷର ବସଇ ଯହିଁ ।
 ଜୀବଅମ୍ଭାର ସେ ଅଟଇ ଘର । କେଶରେ ବିଜେ ପରମଶିଖର ।
 ସୁକର୍ମ କୁକର୍ମ ଯେଷ୍ଟତକ ହୋଇ । ଯେତେ ବରୁର ସେ ସ୍ଥାନେ ଛଡ଼ଇ
 ହାଦଶଦଳ ପଦ୍ମ ଉଦେ ହୋଏ । କଅଁଠରୁ ଠଅ ଅକ୍ଷରଯାଏ ।
 ନାଡ଼ରୁ ବାୟୁ ହୃଦୟକୁ ଅସି । ମନର ସଙ୍ଗେ ଏ ପରାନ୍ତ ମିଶି ॥
 ଏଥି ଉପରେ କଣ୍ଠଚକ୍ର ସ୍ଥାନ । ଖୋଳଅକ୍ଷର ବସେ ବିଭବନ ।
 ଦୁଇଅକ୍ଷର ବସେ ଦୁଇପାଟି । ହସ୍ତାଙ୍ଗୁଳ ଦୁଇକ୍ଷରେ ପ୍ରକଟି ।
 ଦୁଇଅକ୍ଷର ହୋଇ ଦୁଇ ଭୁଜ । ଦୁଇକ୍ଷର ବସେ ଦୁଇ ଭରଜ ।
 ଦୁଇକକ ପାଶେ ଦୁଇଅକ୍ଷର । ବସେ ଦୁଇକ୍ଷର ଦୁଇ କଣ୍ଠର ।
 ଦୁଇକ୍ଷର ବସେ ଓଷ୍ଠକୁ ଘେନି । ଶିଶୁମୁନା ମିଶି ଓଁକାର ବେନି ।
 ଏକ ଅକ୍ଷର କେ ରସନା ଘେନି । ଏମନ୍ତେ ଶୋଭଣ ହୋଇଲୁ ଜାଣି ।

ଲଲଟ ଚକ୍ର ଯେ ଏଥୁ ଉପରେ । ବେନି ଅକ୍ଷର ବସଇ ଯହିଁରେ ॥
 କାମ ଦକ୍ଷିଣେ ବେନିକ୍ଷର ମେଳ । ଆବୋର ରହୁଛି ସହସ୍ରଦଳ ॥
 ସହସ୍ରଦଳରେ ଦଶମ ଦ୍ଵାର । ଦଶଦୁଆରେ ମନର ବିହାର ।
 ସେ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି କଳପଦ୍ରୁମ । ସେଠାରେ ଫୁଲ କରଇ ବିଶ୍ରାମ ॥
 ହୋଣାଖମ୍ବ ପାଥ ତହିଁରେ ରହି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାୟୁ ତହିଁ ସଞ୍ଚରଇ ॥
 ମନର ଘରଟି ହୋଣାଖମ୍ବର । ଭ୍ରମଣ କରେ ସକଳ ଠାବର ॥
 ଛତୁଚକ୍ର ପରେ କରେ ବିହାର । ଛତୁର୍ଦ୍ଦେ ପାଥ ପରମହର ॥
 ଶୁଣିଲୁଟି ପାଥ କହଇ ମୁହିଁ ଗୁପ୍ତଜ୍ଞାନ ନ କହିବୁ କାହିଁ ॥
 ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ କୃତକୃତ ହୋଇଁ । ପାଦପଦ୍ମରେ ଶିର ଦେଲୁ ନେଇଁ ॥
 ସେହି ପାଦପଦ୍ମ ନରତେ ଧାୟି । ଅଭ୍ୟୁତାନନ୍ଦ ଦାୟ ସେ କହଇ ।

ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସୁପରିସଫୁଟ କୁଞ୍ଜବିଦ୍ୟାୟାଂ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମ ଦଶମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଇ ଶୁଣ ମହାପ୍ରଭୁ ପୁରୁଷ ମୁଁ ଜ୍ଞାନସାର ॥
 କେମନ୍ତେ ସେ ଜଗଦ୍ଘୀପ ଭ୍ରତଶତ୍ରୁ କହିବା ତହିଁ ବିଚାର । ୧ ।
 କେମନ୍ତେ ହୋଇଁ କେନିଶତ୍ରୁ ପୃଥ୍ଵୀ କାହିଁ କେଉଁ ଦେଶେ ବସି ।
 ଯାଜ୍ଞନଗ୍ରରୁ ନୀଳଗିରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ମହିମା କହୁ ବିଶେଷି । ୨ ।
 ଶ୍ରୀହରି ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ହୋ ଅର୍ଜୁନ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣରେ ଅଛି ।
 ହରଗଉରାଙ୍କ ସମ୍ପାଦ କଥାଏ ଶ୍ରୀଗୁରୁମୁଖୁଁ ଶୁଣିଛି । ୩ ।
 ପ୍ରଥମେ ଲକ୍ଷଯୋଜନ ଜଗଦ୍ଘୀପ ସେ ମେଦନୀ ଅକଳିତ ।
 ନବଶତ୍ରୁମଧ୍ୟେ ଭ୍ରତଶତ୍ରୁ ଭୂମି ନାମ ସେ ଅଟଇ ଖ୍ୟାତ । ୪ ।
 ସେ ଭୂମିଶତ୍ରୁର ପ୍ରମାଣ ଅଟଇ ଦ୍ଵାଦଶ ଯୋଜନ ସୀମା ।
 ନୁହଇ କଳି କେ କେଶେ ଅଛି ପାଥ କହିବା କିଛି ମହିମା । ୫ ।
 ଭରତଶତ୍ରୁ ପାଦ ଦୁଇ ଅଟଇ ଯାଜ୍ଞନଗ୍ର ନାମେ ପୁର ।

ପ୍ରଥମେ ସେଠାରେ ବରଜା ଦେବୀର ପାଦପଦ୍ମେ ସେବା କରି । ୬ ।
 ବସନ୍ତଦେବୀ ଯେ ବୈତରଣୀ ସଙ୍ଗେ ମହାଦେବୀ ବିଲେଚନୀ ।
 ତେର ଦେଉଳ ସେ ସ୍ଥାନରେ ବସିଛି ପାଞ୍ଚକୋଶ ଆୟତନ । ୭ ।
 ଲୋକେ ସେ ଭିକ୍ଷା ଏ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟେଣ ଆନ ନିୟମ ଯେ ନାହିଁ ।
 ଯାଉଁଲବନ୍ଧରେ ନିୟମ କଲେ ଯେ ତତକ୍ଷଣେ ସେ ଫଳଇ । ୮ ।
 କେବେହେଁ ପୁରୁଣା ନୁହଇ ସେ କ୍ଷେତ୍ର ସଦୃଶସୁଗେ ନବୀନ ।
 ସେ ସ୍ଥାନ ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗରେ ବସିଛି ଦେଶ କାବେର ନାମେଣ । ୯ ।
 ବ୍ରାହ୍ମଣିନୀ ସଙ୍ଗତରେ ସରୁଛି ବୃତ୍ତତୋରୁରଭାଗରେ ।
 ସେ ଭୂମି ମହିମା ଜହ୍ନବା ଅର୍ଜୁନ ମୂଳଦଳ ବରୁରେ । ୧୦ ।
 ଦେଶେକ ବସିଛି ଅଳସୁଆ ବୋଲି ତାର ଦକ୍ଷିଣଭାଗରେ ।
 ବିରୁପାକ୍ଷରଭାଗଭୂମିଶ୍ରୀ ମୂଳସୁଦ ବୋଲି ତାରେ । ୧୧ ।
 ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ ଦକ୍ଷିଣଭାଗେ ପୁଣି କଟକ ଦେଶଟି ସେହୁ ।
 ଭ୍ରତଭୂମି କଟିଭାଗଟି ଅଟଇ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟକୁ ବୁଝୁ । ୧୨ ।
 ଏଥୁଅନ୍ତେ ଶୁଣ ବହୁ ରୂପେ ଜାଣ ଭୂମିଶ୍ରୀ ଏକ ଭଜ ।
 ବ୍ରହ୍ମଭବନେଶ୍ଵର ଶଙ୍ଖଚକ୍ର ଯେ ଗଦାପଦ୍ମ ଚତୁର୍ଭୁଜ । ୧୩ ।
 ଭ୍ରତଭୂମି କର କମଳ ଅଟଇ ପେଟକୁଣ୍ଡଳ ଏ ସ୍ଥାନ ।
 କୋଟାଗ୍ନି ଯହ୍ନରେ ଦହନ କରୁଛି ଆହାର ପାକ ବିଧାନ । ୧୪ ।
 ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଦକ୍ଷିଣଭାଗରେ ରହାଙ୍ଗ ଯେ ଦେଶ ବସି ।
 ଭୂଲସିଦଧର ଏହି ଭ୍ରତଭୂମି ରହେ ଦୁହସ୍ତ ଯା ଭାଷି । ୧୫ ।
 ଶୁଣ ଧନଞ୍ଜୟ ଦକ୍ଷିଣଭାଗରେ ଅଠରନଳାୟା ନାମ ।
 ଭ୍ରତଭୂମି କଣ୍ଠ ସ୍ଥାନ ଏ ଅଟଇ ଶୋଳଦଳଙ୍କ ବିଶ୍ରାମ । ୧୬ ।
 ତତ୍ପରପରେ ଦ୍ଵାରୀ ଅଟେ ଶୁଣନ ତାର ଅର୍ଦ୍ଧମାତ୍ରା ନାମ ।
 ବିପୁରାଦେବୀ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ସେ ବୋଲି ଭରୁଛନ୍ତି ପୁରସ୍ତମ । ୧୭ ।
 ପରାଶର ବୋଲି ଯେଉଁ ଭୂମିଶ୍ରୀ ଗଦାଦ୍ରସ୍ତ ସେ ଅଟଇ ।
 ଶଙ୍ଖଦ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ଦ୍ଵାଟକ ଇଶ୍ଵର ଭରତଭୂମି ସେ ହୋଇ । ୧୮ ।

ଶୁଣ ଅରଜୁନ ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ବୋଲି ଯାହା ।
 ଭରତଭୂମିର ଗାଲପାଟି ଦୁଇ ଆନମୁଦା ବୋଲି ଡାହା । ୧୯ ।
 ଭରତଭୂମି ସିଂହଦ୍ୱାର ଯେଠାରେ ଗୋପ୍ୟ ଜଗନ୍ନାଥ ତହିଁ ।
 ସେ ଭୂମି ମୁଖ ନାସାପୁଟ ଏହିଟି କାଶିବିଶ୍ୱନାଥ ଯହିଁ । ୨୦ ।
 ଭରତଭୂମି ଦନ୍ତପାଟି ବାଇଶି ପାବଳ୍ଲ ନାମ ଯାହାର ।
 ଜିହ୍ୱା ମୁଖ ଜଗମୋହନ ଅଟଇ ଗରୁଡ଼ସ୍ତମ୍ଭ ଯାଗର । ୨୧ ।
 ମନ ପବନ ଗରୁଡ଼ ନାମ ରହୁ ଦେଖନ୍ତୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।
 କଳାସୁଏଟ ଏ ନୟନ କାଳନ୍ଦୀ ତଟରେ ବଟ ବିଶ୍ରାମ । ୨୨ ।
 ବଟେଶ୍ୱର ସେହି ସ୍ଥାନରେଣ ସ୍ଥିତ ସଦୃଶ୍ୟେ ଅଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରାୟେ ।
 ବିକୃତଭୂମି ମଧ୍ୟରେଣ କପାଳମୋଚନ ମୁରତି ରହେ । ୨୩ ।
 ବିଲେଶ୍ୱର ଜମ୍ବେଶ୍ୱର ମାରକଣ୍ଡ ପାତାଳେଶ୍ୱର ଏ ଶୂର ।
 ଜ୍ୟୋତି ଅଶ୍ରୁ ନିର୍ମଳ ନିରଞ୍ଜନ ମହିମା ନୋହେ ବସ୍ତାର । ୨୪ ।
 ଶଙ୍ଖନାଳରେ କପିଳେଶ୍ୱର ଛନ୍ତି ଜମ୍ବେଶ୍ୱର ତହିଁ ପାଶ ।
 ଅନେକ ମହିମା ଅଷ୍ଟଶମ୍ଭୁଙ୍କର କହ କେ କହିବ ଶେଷ । ୨୫ ।
 ଅଷ୍ଟଚଣ୍ଡି ନାମ ଶୁଣ ହୋ ଅର୍ଜୁନ ବିମଳା ରାମଚଣ୍ଡିକା ।
 କାଳିକା ବାଶୁଳା ଜୟଚଣ୍ଡି ମହାମାୟା ଅର୍କଶୋଣିକା । ୨୬ ।
 ସର୍ବମଙ୍ଗଳା ସଙ୍ଗତେ ଘେନି ଅଷ୍ଟଚଣ୍ଡିକା ନାମଟି ଏହା ।
 ଅଷ୍ଟଶମ୍ଭୁ ଅଷ୍ଟଚଣ୍ଡି ଏ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବେଢ଼ିଣ ଅଛନ୍ତି ରହ । ୨୭ ।
 କଳାସୁଏଟ ପାଶରେ ରହୁସିଂହାସନ ଉପରେ ଠାକୁର ।
 ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ବଳଭଦ୍ର ସୁଭଦ୍ରା ସୁଦର୍ଶନ ସଙ୍ଗତର । ୨୮ ।
 ସର୍ବ ନଇବିଦ୍ୟ ଲଗଇ ଯେଠାରେ ମଣୋହ କୋଠାରେ ଥୋଇ ।
 ବାସନା ଚେତନା ଜ୍ୟୋତିଚକ୍ର ଘେନି ମଣୋହ ଭୋଗ କରଇ । ୨୯ ।
 କୁନ୍ଦକର୍ତ୍ତ୍ର ସେ ଯେ ଜଗତ ଉତ୍ପର ଜୀବରୂପେ ଭୋଗ ଭାବ ।
 ଅଶେଷ ସ୍ୱସାର ଚରାଚର ଯାର କଳ୍ପଣାରେ ଅବତାର । ୩୦ ।
 ମୁହିଁ ଅବା କେଉଁ ଶ୍ଚରଲୋକ ହୋଇ କହିବ ତାଙ୍କ ମହିମା ।

ଯାହାର ବୈଷ୍ଣବମାୟାରେ ଭ୍ରମନ୍ତୁ ହର ନର-ସୁର ବ୍ରହ୍ମା । ୩୧ ।
 କୋଟି ଏ କୋଟି କାଟକେ ମୁଁ ଅନ୍ତର କାହିଁ ମୋର ଏତେ ଜ୍ଞାନ ।
 ଶ୍ରୀହରି କୃପାରେ ଏ ଗୀତା ପ୍ରକାଶ କହେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧମ । ୩୨ ।
 ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସୁପରିସଫୁଟ୍ତ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସନ୍ଦାଦେ ନାମ ଏକାଦଶୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ଦ୍ଵାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ।

କୃଷ୍ଣ ଚରଣତଳେ ପଡ଼ି ପାଅ । ସନ୍ଦେଶ ଫେଡ଼ି କହ ଜଗନ୍ନାଥ । ୧ ।
 ବାକି କେତେ କଥା ରହିଲା ପର । ଧିଟୁ ମୋ ମନରୁ ସଂଶୟ ଉଡ଼ ।
 ଅଙ୍ଗନାୟ କରନାୟ ବିଚାର । ଅମ୍ବାଶୁକି ଭୂତଶୁକି ପ୍ରକାର । ୩ ।
 ମାତୃକା ସୌତ୍ରଣ ପୂଜା ସଂଯୋଗ । କେଉଁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଗେ ଲଗଇ ଭୋଗ
 କାହାକୁ ଭୋଗ ଦେଇ କେବା ପାଇଁ । କେଉଁ ଦିଅଁ କେଉଁଠାବରେ ଥାଇ
 ଯେବେ ମୋ ଠାବରେ ସୁଦୟା ଥିବ । ଏଥି ତଦନ୍ତ ମୋତେ କହିଦେବ ।
 ଶ୍ରୀହରି କହନ୍ତି ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ । କହବା ତୋତେ ଏ ବିଧି ବିଧାନ ॥
 କରନାୟ ଏ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠି ଚର୍ଚ୍ଚନ । ମଧ୍ୟ ଅନାମିକା କନିଷ୍ଠା ଦେବ ।
 ଅଠାଇଶସର ମନ୍ତ୍ର ଏଥିର । ମୁଖେ ଉଚ୍ଚାର ଏ ଗାୟତ୍ରି ସାର ।
 ଅଙ୍ଗନାୟ ତୋତେ କହିଣ ଦେବା । ହୃଦୟ ଶିରଶିଣା ହୁଅଇ ବା ॥
 ନେତ୍ର କବଚୟ ଏ ପାଞ୍ଚ କରି । ସେହି ମନ୍ତ୍ରାଦି ଏ ସ୍ଥାନାଦି ଧରି ॥
 ଭୂତଶୁକି ଷଡ଼ବ୍ରହ୍ମାଦି ନ୍ୟାସି । ଅମ୍ବାଶୁକିରେ ମନଜ୍ଞାନେ ମିଶି ॥
 ବାହାର ଭିତର ମାତୃକା ଦୁଇ । ତାକୁ ଚଢ଼ିଲେ ନିର୍ମଳ ହୁଅଇ ॥
 ସୋଡ଼ଶୋପଶୂର ପୂଜାହିଁ କଲେ । ଦିଅଁ ବଶହୋଇ ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ିଲେ ॥
 ଗୋପାଳମନ୍ତ୍ରରେ ଲଗଇ ଭୋଗ । ତୋତେ କହିଲି ଏ ଜ୍ଞାନସଂଯୋଗ ॥
 ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ଚାରି ଅକ୍ଷର । ଚାରିକ୍ଷର ପାଥ ଚାରି ଠାକୁର ॥
 ଚାରିଠାକୁରଙ୍କ କହିବା ନାମ । ସୁଦର୍ଶନ ସୁଭଦ୍ରା ବଳରାମ ॥
 କଳାଶ୍ରୀମୁଖ ନାମ ଜଗନ୍ନାଥ । ଏ ଚାରିକ୍ଷର ବ୍ୟପିତ୍ର ଚରଣ ॥

ଜଥ ଅକ୍ଷର ଜଗତ ଘୋଟିଛି । ଜଳରୁ ସର୍ବ ଉତ୍ପତ୍ତି କରୁଛି ।
 ଦେହ ଥିଲାକୁ ଏ ବୋଲି ସଂସାର । ଜୀବାତ୍ମାରୁପେ ଭୋଗ ନୀଳାମ୍ବର ।
 ଠୁଳ ଆକାର ଏ ବୋଲି ଦେହକୁ । ଶୂନ୍ୟ ଅଶାକ୍ତାର ବୋଲି ମନକୁ
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡଯାକ ଏ ବହୁଛି ଶିରେ । ଅନନ୍ତ ନାମଟି ବୋଲି ତାହାରେ ।
 ସେହିଟି ଅଟଇ ସୋଳ ନୟନ । ଆଳ ନାମଟି ସେହି ବୋଲି ଘେନି
 ଅନ୍ତର କହିବା ତୋତେ ଅଜୁନ । ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର କଳାବିଧାନ ।
 ବଦନ କଳା ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେନ । ଚରଣ କଳାଟି ଗାୟତ୍ରୀ ପୁଣି ॥
 ଗାୟତ୍ରୀ ଚରଣ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ହୋଇ । ଉତ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଳୟ କରନ୍ତି ସେହି ।
 ବାକି ଅଠ କଳା ରହିଲା ଯହଁ । ଅଠ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସେ କହିବା ତହିଁ ।
 ମୂଳବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ । ସି ବି ର ସ୍ତୁ ଶୁଭ କଳାଙ୍କ ନାମ ।
 ଉର୍ମ ଧୂର୍ମ ଜ୍ୟୋତି ଜ୍ୱାଳାଟି ସେହି । ଏହା ଭେଦଲେ ଦେବଲୋକେ ଯାଇ
 ନିଦ୍ରା ଅହାର ବାସୁ ମଇଥନ । ଶୁଭ କଳା ଏଟି ଦେହ ବିଧାନ ।
 ଚରଣ ଅଠରେ ବଦନ ହେଲା । ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଯୋଗଟି ସେ ଅଠକଳା ।
 ଚରଣ ଅଠରେ ବଦନ ଭୋଗ । ସର୍ବଦା ଥାଇ ଏ ଦେହେଁ ସଂଯୋଗ
 ଏବେ କହିବା ଶୁଭକ୍ଷର କଥା । ଜି ଅକ୍ଷରଟି ଜଗତକରତା ।
 ଶ ଅକ୍ଷରଟି ସେ ରେବତୀପତି । ଶଙ୍ଖ ଗୋକ୍ଷୀର ଶେତ ତାଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ॥
 ଶ କ୍ଷରର ଯେ ମହିମା ପୁଣି । କହିଦେବା ତୋତେ ଶୁଣ ଅଜୁନ ।
 ଶ ଯେ ଗଗନମୌର୍ତ୍ତି ଶୂନ୍ୟ ସେହି । ଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶ ତାହାଠାରୁ ହୋଇ ॥
 କର୍ମ ଧର୍ମ ବାହ୍ୟଶୁଦ୍ଧି ବିଶୁଦ୍ଧ । ଶୂନ୍ୟ କରତା ଭେଦେ ସବୁଠାର ।
 ଶ ସୁଦର୍ଶନ ଯେ ମନ ସବୁପ । ତୁମି ମଧ୍ୟେ ଦଶ ମିଶି ସେ ଗୋପ୍ୟ ॥
 ତା ଅଙ୍ଗ ଅକ୍ଷର ଭଜିଲେ ପାଇ । ତୋତେ ଯେ ଉପଦେଶ ଦେଲିକହି
 ଏବେ କହିବା ଯେ ନାମ ଅକ୍ଷର । ଏମନ୍ତ ମହିମା ଅଟେ ତାହାର ॥
 ଅଦଶକ୍ର ଯୋଗମାୟା ବୋଲଇ । ନାସ୍ତି ଅସ୍ତିରେ ସଂସାର କରଇ ॥
 ନାମ ଭଦ୍ରା ଯେ ରଜଶୁଣୟକ୍ର । ନାଭିକମଳ ବ୍ରହ୍ମା ହେଲେ ଜାତ ।
 ସେ ପୁଣି ଜଗତ ଜାତ କରଇ । ପ୍ରଳୟ କାଳେ ସର୍ବ ସଂହରଇ ॥

ଅକାର ମହିମା କହିବା ଏବେ । ଆଶୁ ମହାକଳ ଯା ପାଦେ ଧେବେ ॥
 ସୁଲ ଅସୁ ଛିଦ ନାହିଁ ତାହାର । ପ୍ରମୁଦତେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଆବୋର ॥
 ଧ୍ୟାନଧାରଣା ଲୟ ସୁଦ୍ଧ କେତେ । ବେଦସୁରାଣ କହିଅଛି ଯେତେ ॥
 ରାଧିକା ଦୁଇକା ବେନ ପାଶର । ମଧ୍ୟେ ବିନେ ମୋହନ ବେଶୁଧର ॥
 ଦାରୁ ମଧ୍ୟେ ରୂପ ମଧ୍ୟେ ବହାର । ଶିକୃଷ୍ଟ କାଳନ୍ଦୀ ବନ୍ଧମୂଳର ॥
 ଗୁରୁ ଅକ୍ଷର ନାମ ଗୁରୁ ରୂପ । ସିଂହାସନେ ଯୋଗମ ସ୍ଥାରେ ଗୋପନ ॥
 ଗରୁଡ଼ସ୍ତମ୍ଭ ପାଶେ ଥାଇ ଦେଖ । ଦର୍ଶନ ହୁଅଇ କଳାଶ୍ରୀମୁଖ ॥
 ଅର୍ଜୁନ କୃଷ୍ଣଚରଣେ ପଡ଼ିଲା । ମନୁ ସଂଶୟ ସକଳ ଛାଡ଼ିଲା ॥
 ଆଶେ କରିଣ ପାଦ ଅରବିନ୍ଦ । ଧ୍ୟାନେ କହଇ ଅରୁଣାକନନ୍ଦ ॥

ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନପ୍ରଦୀପୀନାମଃ ପ୍ରଥମସ୍କନ୍ଧଃ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣଃ ॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମ

ଦ୍ଵାଦଶୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଅର୍ଜୁନ ପଡ଼ିଣ ପୁଛଇ ଯେ ଜ୍ଞାନସାର ।
 କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ଶରୀର ହୋଇଛି କହିବା ଏଥୁ ବିଚାର । ୧ ।
 ଭିନ୍ନପୁର ପୁଣି ଚଉଦଭୁବନ ଦେହରେ କାହିଁ ରହିଛି ।
 ପ୍ରତି ପ୍ରତି କରି କହ ମହାପ୍ରଭୁ ସଂଶୟ ନ ରହୁ କିଛି । ୨ ।
 ଶ୍ରୀହର କହନ୍ତି ଶୁଣ ଧନଞ୍ଜୟ କହିବା ଏଥୁ ବିଚାର ।
 ପୃଥ୍ଵୀ ଆପ ତେଜ ନାୟୁ ଯେ ଆକାଶ ପଶୁତୁ ଏ ଶରୀର । ୩ ।
 କଟିଠାରୁ ପାଦତଳ ପରିପନ୍ଥେ ପାତାଳପୁର ବୋଲଇ ।
 ଏଥୁ ମଧ୍ୟେ ସପ୍ତପାତାଳ ଅଛଇ ତାହା ଦେବା ତୋତେ କହି ୪ ।
 ନାଭିକମଳରୁ ତଳ ପରିପନ୍ଥେ ଏହିଟି ମର୍ତ୍ତ୍ୟଭୁବନ ।

କଷ୍ଟଠାରୁ ଶିର ପିଣ୍ଡାୟ ଏ ସ୍ୱର୍ଗପୁର ଏ ବୋଲି ଅର୍ଜୁନ । ୩୫ ।
 ଏଥିମଧ୍ୟେ ସସ୍ତ୍ରପୁର ରହୁଅଛି ତାହା କହିଦେବା ତୋତେ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ମଧ୍ୟେ ଚଉଦଭୁବନ ରହିଛି ଯେହ୍ନେ ଗୁପ୍ତତେ । ୩୬ ।
 ପାଦତଳକୁ ଥେ ପାଦାଳ କହିଛି ପାସୁଲ ନାମ ବିଭାଳ ।
 କ୍ରାନ୍ତ ତଳାତଳ ବୋଲି କହିଛି ପିଗୁ ନାମ ରସାତଳ । ୩୭ ।
 ଗୁହ୍ୟକୁଟି ମହାତଳ କହୁ ଇନ୍ଦ୍ର ଅଭତାଳ ନାମ ବହୁ ।
 ତଳପେଟ ନାମ ସୁତଳ ବୋଲଇ ତୋତେ ଦେଲି ପାଥ କହୁ । ୩୮ ।
 ଏଥିଉତ୍ତରେ କହିବା ତୋତେ ଶୁଣ ସଞ୍ଜଲୋକର ବିଧାନ ।
 ପ୍ରତିପ୍ରତି କରି କହୁଅଛି ପାଥ ରଣ ଦେହୁ କରି ମନ । ୩୯ ।
 ନାଭିସ୍ଥଳକୁ ଯେ ଭୂଲୋକ କହଇ ଭୁବଲୋକ ହୁଏ ଜ୍ଞାନ ।
 ଉତ୍ତରାସ୍ଥଳ ମହାଲୋକ ବୋଲଇଛି ପୁଣି ଜନଲୋକ ଶୁଣ । ୪୦ ।
 ତପଲୋକ ସ୍ଥାନ ନାସିକା ବୋଲଇ ସତ୍ୟଲୋକ ବୋଲି ତାହା ।
 କପାଳକୁ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗଲୋକ ବୋଲି ଶୁଣ ପାଥ ହୋଇ ସ୍ନେହା । ୪୧ ।
 ଚଉଦଭୁବନ ଏହିଟି ଅର୍ଜୁନ କହିଦେଲି ତୋତେ ସତ୍ୟ
 ଏଥିପରେ ଅଛି ଗୋଲକଭୁବନ ଯହିଁ ନିତ୍ୟ ମହାନିତ୍ୟ । ୪୨ ।
 ପରମ ନିତ୍ୟଦେବ ଏହୁ ନିତ୍ୟଟି ବିନିତ୍ୟ ଏହୁ ବୋଲଇ ।
 ଶୁଣିକରି ପାଥ ବୋଲେ ମହାପ୍ରଭୁ କହୁ ସଞ୍ଜୟ ପିତାଉ ॥
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣସର୍ବସାଧ ଅନନ୍ତର ହୟପଣୀ ॥
 ସେହି ହୟପଣୀ ବିକୋଶ ସଂଜାତ ତାହା କହିଦେବା ପୁଣି ।
 ନିତ୍ୟବୋଲି ଯାହା ପ୍ରଥମ କୋପଟି ବସିଣ ନୟନ ତୋର ।
 ଶ୍ରୀ ବୋଲି ତହିଁ ବିଜେକ ବସିଲୁ ବଳରାମ ନାମ ତାର । ୪୩ ।
 ମହାନିତ୍ୟ ବୋଲି ଦ୍ୱିତୀୟ କୋଶଟି ସେ ତୋର ବାମ ନୟନ ।
 ଶ୍ରୀ ବୋଲି ତହିଁ ବିଜେକ ବସିଛି ସୁଭଦ୍ରା ତାନାମ ଶୁଣ ॥
 ପରମ ନିତ୍ୟ ବୋଲି ଯାହା କହିବ ଏ ବେନି ମଧ୍ୟେ ରହଇ ।
 କ୍ରୀ ଗଜ ଯେନ ଜଗନ୍ନାଥ ଭୂପ ବିକୋଶଟି ପ୍ରକାଶିଲୁ ॥

କହେ ଧନଞ୍ଜୟ ଶୁଣ ମହାପ୍ରଭୁ ବିବାଜ ହେତୁ ଶୁଣିଲ ।
 କୋଟିଜନ୍ମ ପାପ କ୍ଷୟଗଲା ମୋର ଦୁରିତମାନ ହେବଲ ।
 ମୁଁ ଯେବେ ପରିଗୃହକ ଭୂତ୍ୟ ତୋର ଭୂତ୍ୟଜନେ ଦୟା କର ॥
 ଧ୍ରୁବମଣ୍ଡଳ ଯେ ଶ୍ରୀହରିପାଟଣା କହିବା ହେବେ ବିସ୍ତାରି । ୧୧ ।
 କହନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଶୁଣ ପଶୁକୁମର ଧ୍ରୁବମଣ୍ଡଳ ମହିମା ।
 ସତରଘର ପଣି ମିଶି ରହିଛି କେହି ନ ଜାଣେ ଏସୀମା । ୧୨ ।
 ଅମରଭୁବନ ଅଟଇ ଏ ସ୍ଥାନ ଧ୍ବନି ଶୁଭ୍ରଅଛି ଯହିଁ ।
 ସେ ଧ୍ବନି ଶୁଣିଲେ ଅମର ହୋଇବୁ ଦେଲି ତୋଳେ ପାଥ କହି । ୧୩ ।
 ଶ୍ରୀହରିପାଟଣା ଅତି ଅଗୋଚର ଦେବଲୋକଙ୍କର ହାଟ ।
 ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗୀ ସେ ପଥେ ଗମନ୍ତି ଅନ୍ୟ ନ ପାବନ୍ତି ବାଟ । ୧୪ ।
 ବିବେଶୀ ନଦୀ ସେହିଠାରେ ବହୁଛି ହାଟପାଟଣାକୁ ଭେଦି ।
 ତହିଁ ପଶିଲେ ତୁ ନିର୍ମଳ ହୋଇବୁ ପାପ ପକାଇବୁ ଛେଦି । ୧୫ ।
 ତୋହରି ଦେହ ଦେଖି ଜ୍ଞାନଭଣ୍ଡାର ଆଉ କି କହିବି ତୋତେ ।
 ତଳେ କରମନଜ୍ଞାନ ଚେତନାରେ ପୂରିଅଛି ସର୍ବଭୁତେ । ୧୬ ।
 ନିଶ୍ଚୟ ସଦଗୁରୁ ଆଶ୍ରେକଲେ ଯାଇ, ତହିଁ ଜ୍ଞାନର ବରୁର ।
 କହିବାକୁ ଯାହା ବଚନେ ନ ଆସେ ଦେଖିବାକୁ ଅଗୋଚର । ୧୭ ।
 ଶାସ୍ତ୍ର ଗୋଚରରେ ସମସ୍ତେ କହନ୍ତି କଥା ପଟାନ୍ତର ଦେଇ ।
 ସ୍ଥୁଳ ସୁକ୍ଷ୍ମ କେତେ ଜୀବକି ଅର୍ଜିବି କାହିଁ ଥାଇ କାହିଁ ପାଇ । ୧୮ ।
 ଲାଲା କରୁଅଛି କୁହୁକ ଲଗାଇ ମାୟାକୁ ବେଷ୍ଟିତ କର ।
 ଜଗତଯାକ ଯେ ପୂର୍ବ ମିଶିଅଛି ନ ପାବନ୍ତି ବାରିଧର । ୧୯ ।
 ଅଣସାଧନା ବାଟରେ ଶକ୍ତି ରେଟ ଯେବେ ଗୁରୁଆଜ୍ଞା ହୋଇଁ ।
 କୋଟି କୋଟି ଶାସ୍ତ୍ର ସମୂର୍ତ୍ତ ଶୁଣିଲେ ଜ୍ଞାନଗୋଚର ନୁହଇ । ୨୦ ।
 ଶାନ୍ତି ଆତ୍ମା ଶୁଦ୍ଧ ନିରମଳ ଚିତ୍ତ ହେଲେ ସେ ମୁଁ ଏକରୂପ ।
 ରକ୍ତଜନ ମୋତେ ନିରତେ ଦେଖନ୍ତି ଅରକ୍ତଜନେ ମୁଁ ଗୋପ୍ୟ । ୨୧

(୩୭)

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବଚନ ଶୁଣିଣ ଅର୍ଜୁନ କୃତକୃତ ଭବ ହୋଇ ।
ପାଦପଦ୍ମେ ଆଶା କରିଣ ଭରସା ଅରୁଣଦାସ କହଇ । ୩୦ ।

ଇତି ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦୀପଗୀତାୟାଂ ସୁପନସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟାଂ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଅର୍ଜୁନ ସମ୍ବାଦେ ନାମ ତ୍ରୟୋଦଶୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।
ସମାପ୍ତୋଽୟଂ ବ୍ରହ୍ମ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ କଟକର ପ୍ରଧାନ ପୁସ୍ତକଦୋକାନରେ
ବିକ୍ରୟ ହୁଏ ।

କବିତାକଳାପ	ଟ ୦ ।	ଶ୍ଳୋକରହାସକାବ୍ୟ	ଟ ୦ ୯
କବିତାକଳାପ ୨ୟ ଭାଗ	ଟ ୦ ୯	,, ୨ୟ ଭାଗ	ଟ ୦ ୯
ନାଟରହସ୍ୟ	ଟ ୦ ୯	କଟକଦର୍ଶନ	ଟ ୦ ୯
ପାଠୀଗଣିତ	ଟ ୦ ୯	ଲଟଦର୍ଶନ	ଟ ୦ ୯
ମାନସାଙ୍କ	ଟ ୦ ୯	ଜଗବନ୍ଧୁ ଚଉଦଶା	ଟ ୦ ୯
ବର୍ଣ୍ଣବୋଧକ	ଟ ୦ ୯	ଭକ୍ତସମ୍ବଳ	ଟ ୦ ୯
ଭୂଗୋଳସାର	ଟ ୦ ୯୭	ଅର୍ଥ୍ୟବ୍ୟାପନା	ଟ ୦ ୯
ମହାମେଳା ଦର୍ଶନ	ଟ ୦ ।	ହରିଆଦିନି	ଟ ୦ ୯
ସଙ୍ଗୀତ ସୁଧାନିଧି	ଟ ୦ ।	ବର୍ଣ୍ଣବିବେକ ଚକ୍ରକା	ଟ ୦ ୯
ପ୍ରାକୃତକେରଳ	ଟ ୦ ।	ଶିବଧନୁର୍ବଳ	ଟ ୦ ୯
ଏକାଦଶୀମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୦ ୯	ବାଟଶ୍ରୀକଥା	ଟ ୦ ୯
ଠୁଣଠୁଣକଥା	ଟ ୦ ।	ଗଜେନ୍ଦ୍ରମୋକ୍ଷଣ	ଟ ୦ ୯
ଶୋଭାବଜ୍ର	ଟ ୦ ୯	ବିଧାକନ୍ୟାସୁମିତ୍ରକଥା	ଟ ୦ ୯
ନାଟମଞ୍ଚସ	ଟ ୦ ୯	ଫେର୍ ପୁରୁର୍	ଟ ୦ ୯୩
ନଳଚରିତ	ଟ ୦ ୯୭	ସୃଷ୍ଟିସମୃଦ୍ଧ ପୁରାଣ	ଟ ୦ ୯୭
ଦେଉଳତୋଳା	ଟ ୦ ୯୭	ସୁବାସକୁସୁମ	ଟ ୦ ୯୭
ଉତ୍କଳଦୀପିକା	ଟ ୦ ୯୭	ଶ୍ରୀମଦ୍‌ଗୀତାସାର	ଟ ୦ ୯୭
ଗୁଣଶାଳୀବୋଲି	ଟ ୦ ୯	ମଧ୍ୟମାତ୍ମ ଓ ହରିଚନ୍ଦ୍ରଚରଣ	ଟ ୦ ୯
ଜଣାଣସଂଗ୍ରହ	ଟ ୦ ୯	ପୂର୍ଣ୍ଣମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୦ ୯୩
ଦୁଇବାମନ	ଟ ୦ ୯	ଶିବରାତ୍ରି କ୍ରମ	ଟ ୦ ୯
ଶ୍ରୀମଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁ	ଟ ୦ ୯	ଗୋପାଳ ପୂଜା ପଦ୍ଧତି	ଟ ୦ ୯
ଶିବା ଗୋପାଳ (ବଡ଼)	ଟ ୦ ।	ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା	ଟ ୦ ୯
ଭବସମୁଦ୍ର	ଟ ୦ ୯		